Sfântul sfinţit mucenic Foca, episcop de Sinope

(22 septembrie/ 23 iulie)

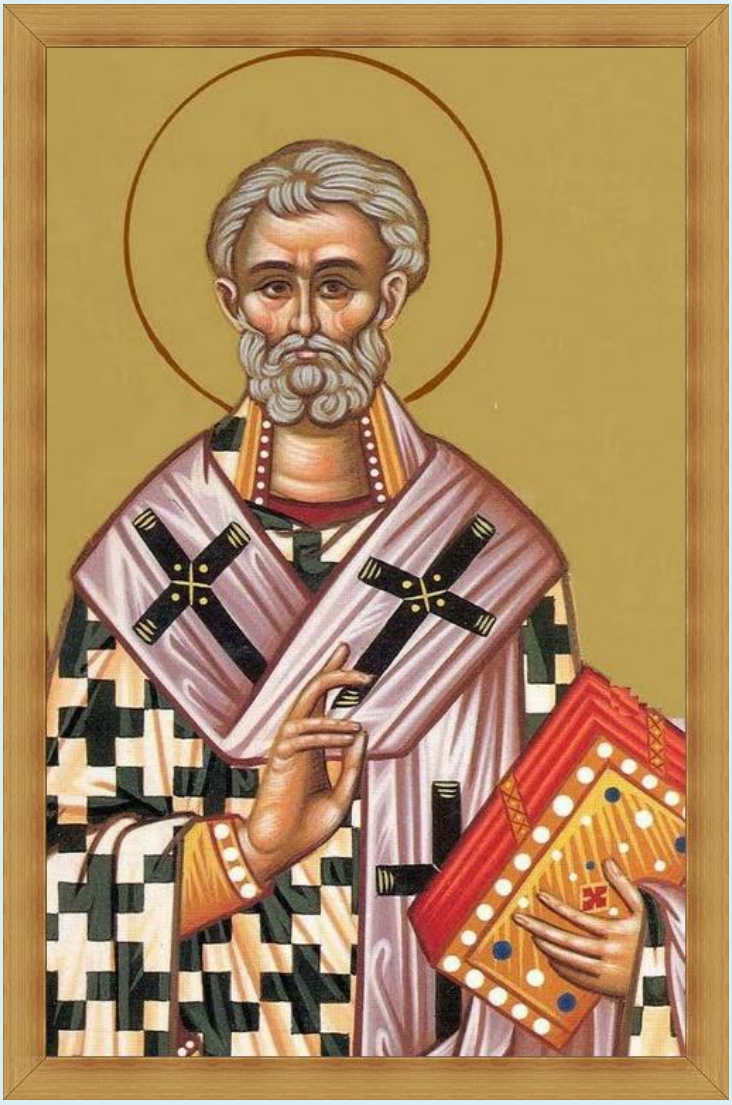

Materiale despre Sfântul sfinţit mucenic Foca:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-sfin%C5%A3it-muc-Foca-(22-sept-23-iul)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Foca

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=mucenic+Foca

***

Sfântul mucenic Foca este unul dintre cei patru Foca pomeniţi de Sinaxar. El a trăit în Sinope, în zilele împăratului Traian, strălucind cu toate faptele bune şi cu

petrecere neprihănită. Când a fost adus înaintea eparhului African şi întrebat de acesta dacă este creştin, el a mărturisit cu îndrăzneală credinţa în Domnul nostru Iisus Hristos. Atunci eparhul African hulind pe Hristos şi chinuindu-l pe Sfântul Foca, s-a făcut cutremur mare şi fără de veste, căzând el împreună cu slujitorii lui, au rămas fără suflare. Văzând femeia eparhului această minune, s-a înfricoşat şi s-a rugat sfântului, care l-a înviat pe African. După aceea, l-au dus la împăratul Traian şi mărturisind Sfântul Foca pe Hristos, a fost spânzurat şi strujit, iar apoi băgat în var. Fiind pus într-o baie foarte fierbinte, mucenicul s-a rugat Domnului, apoi şi-a dat sufletul în mâinile Sale.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 4
În această lună (septembrie), ziua a douăzeci şi doua - Sfântul sfinţitul mucenic Foca (Minei) 7
În această lună (iulie), ziua a douăzeci şi treia - Aducerea moaştelor Sfântului sfinţitului mucenic Foca (Minei) 20
Canon de rugăciune către Sfântul sfinţit mucenic Foca, episcop de Sinope (22 septembrie) 31
Canon de rugăciune la sărbătoarea aducerii moaştelor Sfântului sfinţit mucenic Foca (23 iulie) 40
Imnografie 49
Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului sfinţit mucenic Foca, episcopul Sinopiei († 117) (22 septembrie) 51
Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfântului mucenic Foca (23 iulie) 54
Sinaxar - Pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Foca, făcătorul de minuni (22 septembrie) 55
Sinaxar - Pomenirea aducerii moaştelor Sfântului sfinţitului mucenic Foca, episcop de Sinope (23 iulie) 56
Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Aducerea moaştelor Sfântului sfinţit mucenic Foca; Sfântul sfinţit mucenic Apolinarie; Sfinţii mucenici Vitalie şi Valeria (23 iulie) 57
Calendar Ortodox - Aducerea moaștelor Sfântului sfinţit mucenic Foca, Sfântul sfinţit mucenic Apolinarie, episcopul Ravenei; Sfinţii mucenici Vitalie și Valeria (23 iulie) 59
Proloage - Sfântul, sfinţitul mucenic Foca, episcopul Sinopei şi Sfântul mucenic Foca, grădinarul (22 septembrie) 62
Proloage - Minunea Sfântului Foca (22 iulie) 69

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida din 22 septembrie.....71
Pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Foca, episcopul Sinopei 71
Pomenirea Sfântului proroc Iona.....72
Pomenirea Sfântului mucenic Foca, grădinarul 72
Pomenirea Sfântului cuvios Cosma de la Mânăstirea Zografu 73
Pomenirea Sfântului Petru cel milostiv.....73
Pomenirea Sfântului Iona, presbiterul.....73
Cântare de laudă la Sfântul proroc Iona.....73
Cugetare 75
Luare aminte.....76
Predică despre Duhul Sfânt Domnul, Mângâietorul.....76
Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului sfinţit mucenic Foca (22 iulie).....78
23 iulie (4 august) - Mutarea moaştelor Sfântului sfinţitului mucenic Foca (episcopul) din Sinope la Constantinopol.....80
Arhim. Mihail Daniliuc - Sfinții mucenici Foca și focul iubirii pentru Mântuitorul Hristos 83
Sfântul Foca, prezent la slujba părintelui Nicolae.....86
Sfântul mucenic Foca grădinarul, Turcia (22 septembrie) 87
Cătălin Acasandrei - Să ne temem de Ilie-Pălie și Foca? Ce ne spune Biserica?92
Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Stavronikita 95
Odoarele Mănăstirii Mega Spileo (galerie foto) 97
Icoane.....110

Evanghelia şi Apostolul zilei

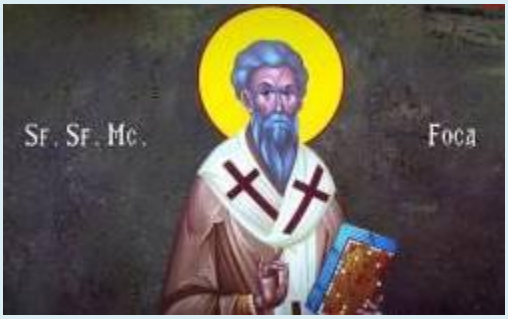

Evanghelia

Ev. Ioan 10, 9-16

Zis-a Domnul:
9. Eu sunt uşa: de va intra cineva prin Mine, se va mântui; şi va intra şi va ieşi şi păşune va afla.
10. Furul nu vine decât ca să fure şi să junghie şi să piardă. Eu am venit ca viaţă să aibă şi din belşug să aibă.
11. Eu sunt păstorul cel bun. Păstorul cel bun îşi pune sufletul pentru oile sale.
12. Iar cel plătit şi cel care nu este păstor, şi ale cărui oi nu sunt ale lui, vede lupul venind şi lasă oile şi fuge; şi lupul le răpeşte şi le risipeşte.
13. Dar cel plătit fuge, pentru că este plătit şi nu are grijă de oi.
14. Eu sunt păstorul cel bun şi cunosc pe ale Mele şi ale Mele Mă cunosc pe Mine.
15. Precum Mă cunoaşte Tatăl şi Eu cunosc pe Tatăl. Şi sufletul Îmi pun pentru oi.
16. Am şi alte oi, care nu sunt din staulul acesta. Şi pe acelea trebuie să le aduc, şi vor auzi glasul Meu şi va fi o turmă şi un păstor.

Ev. Luca 12, 32-40

Zis-a Domnul:
32. Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru a binevoit să vă dea vouă împărăţia.
33. Vindeţi averile voastre şi daţi milostenie; faceţi-vă pungi care nu se învechesc, comoară neîmpuţinată în ceruri, unde fur nu se apropie, nici molie nu o strică.
34. Căci unde este comoara voastră, acolo este inima voastră.
35. Să fie mijloacele voastre încinse şi făcliile voastre aprinse.

36. Şi voi fiţi asemenea oamenilor care aşteaptă pe stăpânul lor când se întoarce de la nuntă, ca, venind, şi bătând, îndată să-i deschidă.
37. Fericite sunt slugile acelea pe care, venind, stăpânul le va afla priveghind. Adevărat zic vouă că se va încinge şi le va pune la masă şi, apropiindu-se le va sluji.
38. Fie că va veni la straja a doua, fie că va veni la straja a treia, şi le va găsi aşa, fericite sunt acelea.
39. Iar aceasta să ştiţi că, de ar şti stăpânul casei în care ceas vine furul, ar veghea şi n-ar lăsa să i se spargă casa.
40. Deci şi voi fiţi gata, că în ceasul în care nu gândiţi Fiul Omului va veni.

Apostol

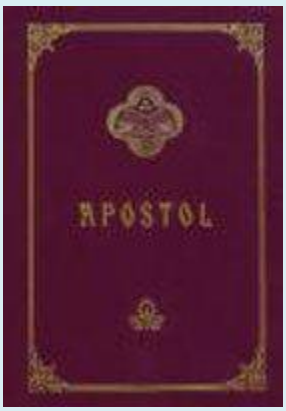

Epistola către Timotei a Sfântului apostol Pavel

Ap. II Timotei 3, 10-15

10. Tu însă mi-ai urmat în învăţătură, în purtare, în năzuinţă, în credinţă, în îndelungă răbdare, în dragoste, în stăruinţă,
11. În prigonirile şi suferinţele care mi s-au făcut în Antiohia, în Iconiu, în Listra; câte prigoniri am răbdat! şi din toate m-a izbăvit Domnul.
12. Şi toţi care voiesc să trăiască cucernic în Hristos Iisus vor fi prigoniţi.
13. Iar oamenii răi şi amăgitori vor merge spre tot mai rău, rătăcind pe alţii şi rătăciţi fiind ei înşişi.
14. Tu însă rămâi în cele ce ai învăţat şi de care eşti încredinţat, deoarece ştii de la cine le-ai învăţat,
15. Şi fiindcă de mic copil cunoşti Sfintele Scripturi, care pot să te înţelepţească spre mântuire, prin credinţa cea întru Hristos Iisus.

Epistola către Evrei a Sfântului apostol Pavel

Ap. Evrei 13, 17-21

17. Ascultaţi pe mai-marii voştri şi vă supuneţi lor, fiindcă ei priveghează pentru sufletele voastre, având să dea de ele seamă, ca să facă aceasta cu bucurie şi nu suspinând, căci aceasta nu v-ar fi de folos.
18. Rugaţi-vă pentru noi; căci suntem încredinţaţi că avem un cuget bun, dorind ca întru toate cu cinste să trăim.
19. Şi mai mult vă rog să faceţi aceasta, ca să vă fiu dat înapoi mai curând.
20. Iar Dumnezeul păcii, Cel ce, prin sângele unui testament veşnic, a sculat din morţi pe Păstorul cel mare al oilor, pe Domnul nostru Iisus,
21. Să vă întărească în orice lucru bun, ca să faceţi voia Lui, şi să lucreze în noi ceea ce este bine plăcut în faţa Lui, prin Iisus Hristos, Căruia fie slava în vecii vecilor. Amin!

În această lună (septembrie), ziua a douăzeci şi doua - Sfântul sfinţitul mucenic Foca (Minei)

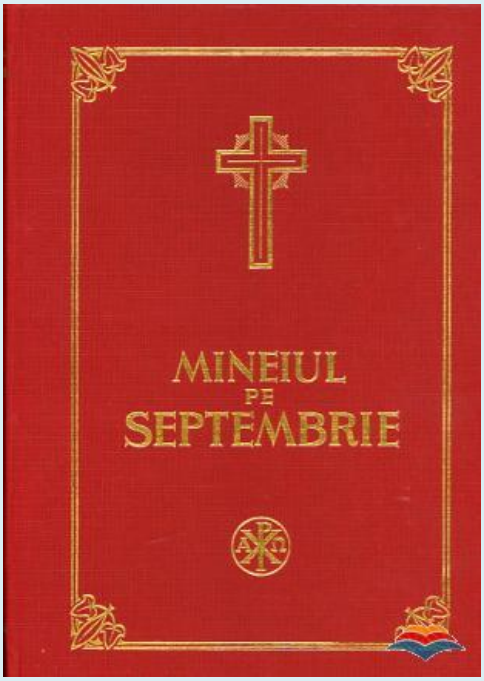

La Vecernie

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6: 3 ale apostolului, şi 3 ale sfinţitului mucenic.

Stihirile apostolului (Codrat), glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria Cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Fiind luminat cu strălucirile darurilor celor cereşti, te-ai arătat luminător în lume Codrate ivind tuturor razele cele luminoase ale dumnezeieştii propovăduiri. Pentru aceea credincioşii te cinstim cu bucurie, ca pe un apostol şi mucenic.

Umblând tu, mărite, pe căile cele drepte, ai scăpat din căile cele aspre, pe oamenii care au fost rătăciţi de la buna credinţă. Pentru aceea credincioşii te mărim pe tine, ca pe un nerătăcit şi îndreptător şi mijlocitor unirii noastre către Dumnezeu, apostole.

Domnul Cel ce este minunat întru Sfinţii Lui, pe tine te-a prea mărit în lume cu mărirea cea bogată a darurilor Sale, şi te-a dat pe tine Codrate, tămăduitor sufletelor şi trupurilor, celor ce cu credinţă te laudă pe tine apostole.

Alte **Stihiri** ale Sfântului Foca, glasul şi Podobie asemenea:

Surpând deşertăciunea idolilor, cu sfinţitul tău cuvânt, ai întărit întru credinţă inimile cele neîntărite, şi le-ai îndreptat către viață, ierarhe Foca; şi nevoindu-te după lege, te-ai făcut mucenic Domnului.

Vopsindu-ţi sfinţitul veşmânt, în sângele cinstitului tău trup, prea sfinţite părinte, ai primit de la Hristos îndoite cununi prea fericite, şi împreună cu îngerii dănţuieşti în ceruri, rugându-te să ne mântuim noi.

Cu razele minunilor luminezi tot pământul; celor de pe mare le ajuţi totdeauna părinte, bolile goneşti, neputinţele sufletului şi ale trupului le încetezi, având dar de la Domnul, mucenice Foca, de Dumnezeu fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 4-lea*

A lui Ciprian: Din pruncie ai iubit pe Domnul, Foca prea fericite, sfinţite mucenice al lui Hristos. Căci luând arma Crucii pe umeri, neabătut ai umblat pe calea muceniciei, prin care te-ai făcut părtaş lăcaşului îngeresc, arătându-te demonilor îngrozitor, şi lumii rugător fierbinte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Podobie: Dat-ai semn...

Întunericul cel groaznic al morţii tulbură sufletul meu, mireasă, a lui Dumnezeu! Şi iscodirea dracilor, totdeauna mă face a mă uimi, şi a mă cutremura; de la care izbăveşte-mă cu puterea ta, ceea ce eşti una bună Fecioară neispitită; şi mă aşează la limanul mântuirii, şi la lumina neînserată a Sfinţilor.

A Crucii - Născătoarei

Preacurata Stăpână văzând pe Hristos omorându-se, şi omorând pe vicleanul se văita cu amar, strigând Celui ce a ieşit din pântecele ei, şi mirându-se de îndelungă răbdarea Lui, se ruga: Fiul meu prea dorite, nu uita pe roaba Ta. Nu întârzia Iubitorule de oameni, cela ce eşti dorirea sufletului meu.

Stihoavna din Octoih

Troparul apostolului, glasul al 3-lea: Apostole Sfinte Codrate, roagă pe Milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşale sufletelor noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *al sfinţitului mucenic, glasul al 4-lea*

Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul... Obişnuitele Tropare, și al Născătoarei. Sedelnele Octoihului. Psalm 50. Canoanele din Octoih, unul pe 6, şi ale sfinţilor două pe 8.

Alt Canon, al sfinţitului mucenic Foca

a lui Iosif

Cântarea 1

Irmos: Adâncul Mării Roşii cu picioare neudate, pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Dorind să laud astăzi dumnezeiasca ta pomenire, luminează-mi sufletul cu razele cele luminătoare ale Duhului, păstorule şi mucenice mărite al Dumnezeului nostru, celui ce toate le ţine.

Luminat te-ai îmbogăţit cu dumnezeiasca laudă a mucenicilor, încuviinţându-te cu frumusețile păstoriei, şi cu sângele sfinţitei nevoințe roşindu-ţi podoaba ta, de Dumnezeu fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întărindu-ţi cugetul cu nădejdea celor mai bune, prea înţelepte Foca, pe cel ce era tare întru răutate, de tot l-ai slăbit, şi ai alergat către ceruri, purtător de biruinţă prea ales.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Dezlegatu-s-a blestemul strămoşilor Preacurată, că ai născut pe Dumnezeu cel mai dinaintea veacurilor, născându-se prunc tânăr, şi înnoind cu adevărat toată firea omenească.

Cântarea a 3-a

Irmos: Veselească-se de tine Biserica...

Săvârşind tămăduiri cu chemarea lui Hristos cuvioasă, ai mântuit de înşelăciunea vrăjmaşului, cetăţi şi popoare, cu darul cel dumnezeiesc.

Fiind lăcaş lui Dumnezeu mucenice, ai surpat capiştile idoleşti, având întru ajutor, şi împreună lucrătoare puterea Celuia ce toate le lucrează.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Oaste îngerească s-a arătat Foca şi mare lumină dumnezeiască, mărindu-te Domnul înaintea scaunelor celor de judecată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Din tine întrupându-se Dumnezeu pentru milostivire, S-a unit cu oamenii, şi a dezlegat blestemul, ceea ce singură eşti cu totul binecuvântată, Stăpână.

Irmosul: Veselească-se de Tine Biserica Ta Hristoase, strigând: Tu eşti puterea mea Doamne, şi scăparea şi întărirea.

Condacul sfinţitului mucenic Foca. Glasul al 2-lea:

Podobie: Pe propovăduitorul...

Ca pe un soare înţelegător al Bisericii de Dumnezeu luminat şi purtător de lumină te-a pus pe tine Stăpânul cel Prea Înalt mucenice, ca să luminezi mulţimea credin-

cioşilor. Că vieţuirea şi nevoinţele tale, le-a primit ca un mir de bună mireasmă, Cel ce singur este mult Milostiv.

Icos: Luminează-mă cu lumina neapusă a cunoştinţei Tale Mântuitorule; risipeşte-mi negura şi întunericul patimilor. Dă-mi mie cuvânt de înţelepciune şi de pricepere dumnezeiască, Cuvinte, ca cu umilinţă să încununez pe cel pururea pomenit mucenic Foca, cu laude şi cu cântări. Că tu eşti ajutorul celor nepricepuţi şi avuţie celor săraci, şi izvor darurilor celor bune, şi Mântuitor tuturor, cela ce singur eşti mult Îndurat.

Sedealna apostolului, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Pe marele apostol şi ierarh al lui Hristos, pe măritul Codrat să-l lăudăm credincioşii, cu cântări de Dumnezeu insuflate; căci izvorăşte ca dintr-o fântână celor ce cu credinţă cer iertare greşalelor, şi tămăduire patimilor, că au luat de la Cel Prea Înalt, darul îndestulat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *a mucenicului*

Sălăşluind întru tine darul Duhului, Foca te-ai arătat izvor bogat de multe daruri. Pentru aceasta şi celor ce plutesc pe mare şi cu credinţă năzuiesc la ajutorul tău, le ajuţi în toată vremea părinte. Dimpreună cu aceştia dă-ne şi nouă curăţire, de Dumnezeu înţelepte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Fecioară prea curată, care ai născut pe Dumnezeu cel mai presus de Fiinţă, roagă-te Lui neîncetat împreună cu puterile cele cereşti, ca să ne dea iertare de greşale, şi îndreptare vieţii, nouă celor ce cu credinţă şi cu dragoste după datorie te lăudăm pe tine, ceea ce singură eşti prea lăudată.

A Crucii, Născătoarei

Fecioară prea curată, Maica lui Hristos Dumnezeu, armă a trecut prin sfânt sufletul tău; când ai văzut pe Fiul şi Dumnezeul tău răstignit de bunăvoia sa. Pe care binecuvântată nu înceta a-L ruga, să ne dăruiască nouă iertare greşalelor.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Mărire puterii Tale, Doamne!

Ca o prea luminoasă stea, te-a pus Stăpânul la înălţimea Bisericii pe tine Foca, ca să luminezi inimile tuturor cu luminile minunilor, şi cu nevoinţele tale prea sfinţite.

Mărturisit-ai întruparea Stăpânului, înaintea divanului celui tirănesc mucenice biruitorule, şi arătat ai ruşinat închinăciunile elinilor, şi nedumnezeirea mulţimii dumnezeilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind înălţată marea cu valurile înşelăciunii, de viforul mulţimii dumnezeilor, o ai trecut prin cârmuirea cea dumnezeiască, făcându-te liman prea liniştit, tuturor celor ce plutesc pe mare, lăudate.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Neispitită de nuntă ai născut o Fecioară, şi după naştere te-ai arătat iarăşi feciorind. Pentru aceea cu glasuri netăcute, prin credinţă, fără îndoială, strigăm ţie Stăpână: Bucură-te!

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei, pe cei ce Te laudă cu credinţă.

Neabătându-te la cărările vrăjmaşului, ţi-ai îndreptat căile tale către căile voirilor lui Dumnezeu, prea sfinţite.

Rupându-ţi-se mult chinuitul trupul tău de bătăi, ai rupt legăturile mulţimii dumnezeilor, cu dumnezeiasca putere, şi ai primit cununa muceniciei Foca.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întreagă junghiere te-ai adus lui Dumnezeu prea lăudate, celui ce S-a jertfit pentru noi, şi ai încetat jertfele idolilor cele cu sângiuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Înţelepciunea lui Dumnezeu şi-a zidit eişi casă, din curate sângiurile tale precum bine a voit, o Stăpână Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă...

Marea nedumnezeirii o ai uscat prea înţelepte, izvorând izvor de viaţă, şi cu ploile prea lăudatelor tale minuni, speli noroiul patimilor.

Spânzuratu-te-ai pe lemn chinuindu-te cumplit, şi strămutându-ţi-se membrele, fericite, ai auzit glas dintru înălţime întărindu-te, ierarhe şi mucenice mult chinuitule.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Râvnind patimii Celui fără patimă Foca, vindeci patimi de multe feluri, şi mântuieşti de vifor şi de valuri întreite pe cei ce înoată, prin fierbintele tale rugăciuni cele către Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ca ploaia negrăit S-a pogorât Mântuitorul Cuvânt, în prea curat pântecele tău Preasfântă Fecioară, şi a uscat pâraiele răutăţii cu puterea cea dumnezeiască.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condacul apostolului, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca nişte pârgă a firii...

Ca pe un ierarh cinstit şi nevoitor prea tare, lumea îţi aduce Ţie Doamne rugător, pe dumnezeiescul apostol Codrat şi cu cântări, cinsteşte cinstita lui pomenire, cerând totdeauna iertare de greşale, să se dăruiască celor ce cântă: Aliluia.

Icos: Să cinstim pe înţeleptul ierarh ca pe un păstor credincios şi ca pe un învăţător. Că a înflorit trandafir prea sfinţit, în grădina pătimirii, şi ne-a umplut pe noi credincioşii de mireasma razelor minunilor sale, şi de faptele cele îmbunătăţite; luminând tot pământul cu strălucirile tămăduirilor, şi a prea mărit Dumnezeu pe cei ce strigă Lui: Aliluia.

Sinaxar

Întru această lună în 22 de zile, Sfântul sfinţitul mucenic Foca, făcătorul de minuni.

Acesta a fost fiu lui Pamfil şi Mariei în cetatea Sinopi. Şi încă din tânără vârsta lui făcea minuni mari cu darul Sfântului Duh şi a petrecut făcând minuni până la sfârşitul vieţii sale.

Deci i s-a arătat şi sfârşitul muceniciei care era să-i vină, că veni un porumb de-i şezu pe cap, şi-i puse cununa, şi-i grăi omeneşte, zicându-i: Pahar ţi s-a amestecat şi trebuie să-l bei. Carele şi prea deplin s-a învrednicit de l-a băut, în zilele împăratului Traian, luând sfârşit de sabie şi prin foc.

Făcutu-s-a şi după mutarea lui către Domnul multe minuni de dânsul.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Foca, grădinarul.

Stih: Foca mucenicul cu sfârşitul cel prin sabie murind,
Pentru tine Cuvinte, mulţumire îţi aduce, pe tine mărind.

Acesta era de la Sinopi, cetate veche şi vestită lângă Marea Neagră, meşteşugul lui era grădinăria, la care ostenea şi lucra, şi ce agonisea avea mare grijă a-şi înfrumuseţa sufletul.

Drept aceea nu s-a ascuns, ci s-a vădit şi acesta ca o slugă adevărată a lui Hristos, către ighemonul care era atunci, şi venind ucigaşii, au găzduit la casa acestuia pe care ei căutau. Deci primindu-i şi odihnindu-i i-a întrebat cine sunt, şi cu ce trebuinţă au mers la cetatea lui? Aceia îi spuseră taina, cum că căutau pe Foca, ca să-l muncească, şi dacă auzi sluga Domnului acestea făcându-şi gătirea mormântului, se vădi pe sine la cei ce-l căutau, şi lor li se făcu milă, iar el încă îi rugă să îndrăznească a face porunca care aveau, şi tăindu-i-se capul, s-a adus curată jertfă înaintea lui Dumnezeu.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Isaac şi Sfântul Martin.

Stih: Cu îndrăzneală lui Hristos cea de la înălţime adia,
Martin să-şi dea sufletul mai înaintea sabiei se grăbea.

Pomenirea cuviosului Cosma Zografitul, ce a pustnicit în Sfântul munte al Atonului, în anii o mie trei sute douăzeci şi trei. Şi cei douăzeci şi şase cuvioşi părinţi Zografiți, care mustrând pe împăratul Mihail şi pe patriarhii Ioan Becul latino-cugetătorii deasupra Pirgului, prin foc s-au săvârşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persienesc, tinerii lui Avraam, de dorirea dreptei credinţe, mai mult decât de văpaia focului fiind aprinşi, au strigat: Binecuvântat eşti în Biserica Slavei Tale, Doamne.

De mânia tiranilor nu te-ai îngrozit prea înţelepte, şi fiind mai mare turmei celei cuvântătoare, te-ai adus prinos ca un miel Păstorului celui mare fiind prea mărit Foca ca un mucenic.

Cercatu-te-ai ca aurul în ulcea mucenice, fiind aruncat în mijlocul varului celui arzător şi nicicum vătămându-te strigai: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul meu şi Domnul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dumnezeiască dragoste arzând în inima ta, te-a păzit pe tine, mărite, cu roua dumnezeiască nemistuit de foc, cel ce ai ars materia nedumnezeirii, ierarhe.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Casa sufletului meu cea stricată prin mijlocirile pocăinţei înnoieşte-o prea curată Fecioară, ca ceea ce una eşti bună; şi cu naşterea ta ai înnoit toată omenirea.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi...

Dar este revărsat în buzele tale înţelepte Foca, pentru aceea ai întors poporul cel rătăcit de la învăţăturile şarpelui, şi ca un păstor adevărat, l-ai adus către Hristos, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Rugător către Dumnezeu neadormit te are pe tine adunarea credincioşilor înţelepte, care îmblânzeşti valurile mării patimilor, şi linişteşti supărările, şi ne scapi de tot felul de întristări, pe noi care strigăm: Lăudaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Biserica ta totdeauna izvorăşte râuri de tămăduiri, celor ce au trebuinţă, arătându-te liman fără de valuri, şi izgonitor de patimi, celor ce te cinstesc pe tine mucenice, şi strigă lui Hristos: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Celor ce cinstim cu prăznuire cucernica ta pomenire Foca, roagă cu osârdie pe prea bunul Dumnezeu să ne dăruiască scăpare de rele, ca să strigăm: Lăudaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Sicriul legii şi năstrapa care purta mana, şi masa cea dumnezeiască, şi sfeşnicul cel de aur, pe tine te înseamnă Preacurată, ceea ce ai născut lumina, spre descoperirea neamurilor; care luminează marginile lumii cu cunoştinţa de Dumnezeu.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniel, a închis gurile leilor cele deschise în groapă; şi puterea focului au stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de dreapta credinţă, cântând: Binecuvântaţi, toate lucrurile, Domnului, pe Domnul!

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată...

Veniţi cu toţii să prăznuim cu cuvinte dumnezeieşti prea sfânta pomenire a sfinţitului păstor, care se roagă Domnului, Făcătorului de bine pentru noi.

Aprinsu-te-ai de râvna Stăpânului mucenice, când ai intrat în baia cea arsă, şi ţi-ai dat duhul tău în mâinile lui Dumnezeu, veselindu-te, fericite.

De tine fericite Foca, se bucură cetele ierarhilor, şi ale mucenicilor, şi ale sfinţilor apostoli, şi adunarea tuturor drepţilor, avându-te pe tine în mijlocul lor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pomenirea ta s-a lăţit în toată lumea, luminând sufletele celor ce cu credinţă laudă nevoinţele şi luptele tale, şi chinuirea cea vitează, păstorule şi mucenice, vrednicule de laudă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Luminează-mi cu mijlocirea ta sufletul meu cel întunecat de păcate, şi mă izbăveşte de văpaia cea veşnică, şi de întunericul iadului, ca veselindu-mă să laud mărirea ta Preacurată.

Irmosul: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine muntele cel netăiat, Fecioară, S-a tăiat, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta, veselindu-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Luminânda apostolului:

Podobie: Femei ascultaţi glas...

Ca un mucenic şi apostol şi ierarh îndumnezeit Codrate şi tăinuitorule al Cuvântului Hristos, propovăduind cu toată înţelepciunea dumnezeiasca Evanghelie, ai luminat tot pământul, şi izbăvind pe oameni din înşelăciune i-ai învăţat să se închine Treimii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *a sfinţitului mucenic*

Podobie: Cel ce ai împodobit...

Cela ce eşti ales între ierarhi şi laudă nevoitorilor, şi părtinitor celor ce umblă pe mare, Foca! Păzeşte de primejdii pe cei ce te laudă pe tine, fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu), *asemenea*

Fecioară ceea ce ai născut pe Ziditorul veacurilor şi pe Stăpânul îngerilor; pe Acesta roagă-L, ca să ne arate pe noi slugile Sale stătători în partea cea de-a dreapta.

A Crucii, Născătoarei

Preacurată Maica Ta cea fără de mire, Hristoase al meu, dacă Te-a văzut pe Cruce pironit, cu lacrimi se tânguia, strigând: Vai, mie Lumina mea cea prea dulce, cum ai apus de la ochii mei!

La Laude

Stihirile apostolului pe 4, glasul al 4-lea:

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Ca un sfinţit începător, ca un dumnezeiesc propovăduitor, ca un mărturisitor prea ales al patimilor lui Hristos, şi măririi celei negrăite împreună moştenitor, mărite Codrate, cu toată înţelepciunea ai propovăduit Sfânta Evanghelie sfinţite. Şi pe cei ce erau întru întunericul necunoştinţei i-ai şi adus la lumină, pentru aceasta cu bucurie cinstim prăznuind prea sfântă şi sfinţită pomenirea ta, de Dumnezeu purtătorule, fericite. *(de două ori)*

Celor dumnezeieşti prea mărit învăţându-te, ca un soare ai trecut luminând tot pământul cu fulgerele propovăduirii, sfinţite tăinuitorule; şi sufletele celor ce erau întru întuneric le-ai luminat, şi pe începătorul întunericului şi pe dracii cei întunecaţi, cei ce nu puteau suferi lumina cea vieţuitoare întru tine, i-ai izgonit prin dumnezeieşti daruri, şi lucrarea Sfântului Duh, sfinţite începătorule Codrate; rugătorule pentru cei ce bine te laudă pe tine.

Cu mărturisirea lui Dumnezeu fiind întărit, şi cu rănile bunătăţilor împodobit, ai fost gonit de la Atena, păstoria ta, de oamenii cei fărădelege prea fericite; şi ca un izvor de mântuire ai adăpat pământul şi inimile cele mai înainte înţelenite de întunericul înşelăciunii. Ca un apostol şi ca un ucenic al lui Hristos prea adevărat, ierarhe Codrate; rugătorule pentru cei ce te laudă pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Podobie: Ca pe un viteaz...

Ceea ce în pântecele tău ai încăput pe Dumnezeu cel neîncăput, pe Cela ce s-a făcut Om pentru iubirea de oameni, şi amestecarea noastră din tine o a luat, şi o a îndumnezeit arătat. Nu mă trece cu vederea acum Preacurată, pe mine cel necăjit, ci mă miluieşte degrab, şi din toată vrăjmăşia duşmanului, şi de vătămarea vicleanului izbăveşte-mă.

A Crucii, Născătoarei

Pe tine Mieluşelul şi Păstorul, dacă Te-a văzut pe lemn mieluşeaua, ceea ce Te-a născut se tânguia, şi ca o Maică striga către Tine: Îndelung răbdătorule prea iubite Fiule, cum Te-ai răstignit pe lemnul Crucii, Cuvinte ? Cum Ți s-au pironit mâinile şi picioarele Tale de cei fărădelege? Și sângele Tău ți l-ai vărsat Stăpâne.

Stihoavna din Octoih. Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială, şi Otpustul.

În această lună (iulie), ziua a douăzeci şi treia - Aducerea moaştelor Sfântului sfinţitului mucenic Foca (Minei)

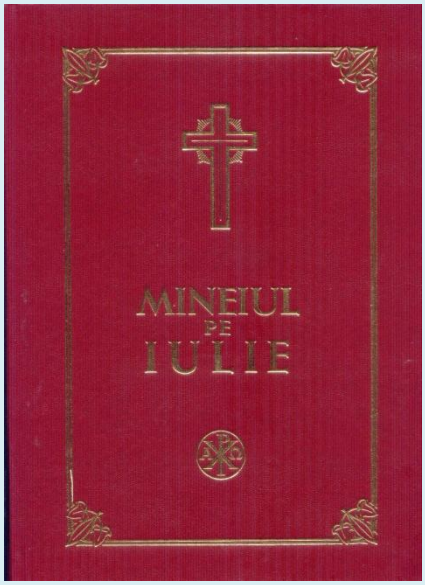

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., **Stihirile** pe 6, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria Cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Foca, mucenicul lui Hristos umplând pahar din sângiurile cele mucenicești, varsă vindecări credincioşilor şi goneşte bolile cu prea înaltă propovăduirea muceniciei cheamă pe toţi, veniţi cei însetoşaţi de credinţă, de luaţi râuri de daruri.

Cu dumnezeiasca ta împotrivire, prin puterea Treimii, surpând înşelăciunea nedumnezeirii, şi tulburarea mulţimii dumnezeilor, mucenice Foca, ca aurul ai suferit arătat tăierea sabiei prin arsura focului, şi săgeţile mulţimii muncilor.

Tu dumnezeiescule pătimitor; făcându-te propovăduitor lui Dumnezeu dătătorului de viaţă, te-ai arătat surpător morţii, pătimitorule, drept aceea încredinţându-ţi viaţa către Cel nemuritor te-ai mutat către lumina cea neînserată a lui Dumnezeu, fericite Foca.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 4-lea*

Din pruncie te-ai făcut iubitor Domnului, Foca prea fericite înţelepte, căci luând pe umeri arma Crucii, neabătut ai mers pe calea adevărului. Prin care te-ai făcut de un lăcaş cu îngerii, şi luptător împotriva dracilor, şi al lumii rugător vestit te-ai arătat, sfinţite mucenice.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

De toate primejdiile păzeşte pe robii tăi binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, ca să te slăvim pe tine nădejdea sufletelor noastre.

A Crucii, a Născătoarei

Podobie: Ca pe un viteaz...

Dacă te-a văzut pe Tine Doamne, Fecioara şi Maica Ta, spânzurat pe Cruce, se uimea, şi uitându-se la Tine zicea: Ce răsplătire a dat Ţie, cei ce s-au îndestulat cu multe daruri de la Tine Stăpâne? Dar mă rog nu mă lăsa singură în lume, ci grăbeşte de Te scoală sculând dimpreună şi pe strămoşi.

Troparul, glasul al 4-lea: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

La Utrenie

Canoanele - amândouă din Octoih şi al sfântului, pe 4.

Canonul Sfântului

facere a lui Teofan

Cântarea 1

Irmos: Adâncul Mării Roşii cu picioare neudate, pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Razele de lumina dumnezeieştii pronii celei mai presus de fiinţă te-au luminat mărite, din însăşi naşterea ta. Pentru aceea te-au arătat luminător prea luminat la marginile pământului, fericite Foca.

Din pruncia ta mărite ca un finic înalt te-ai înălţat către înălţimea bunătăţilor celor înţelegătoare, şi înmulţind rodurile pătimirii tale, ai îndulcit pe toţi cu împărtăşirea minunilor tale.

Cu măiestria cuvintelor tale înţelepte, ai surpat întăririle capiştilor nedumnezeirii, şi ai păzit Biserica lui Hristos, nemişcată întărindu-o cu învăţături.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe gândul cel înalt al nebuniei, de la înălţime l-ai trântit, surpându-l pe dânsul cu darul cel adevărat al cuvintelor tale cuvioase, şi ai câştigat prin biruinţe mucenicesti, semne de biruinţă împotriva lui.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Zavistia în Rai s-a făcut pricinuitoare morţii oamenilor, Preacurată, iar Cel ce s-a născut din tine, Fiul lui Dumnezeu Tatălui, cu sunet o a prăpădit, dând nemurire neamului nostru prea fericită.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine...

Cea dimpreună glăsuire a credincioşilor o ai tocmit spre lauda lui Hristos, iar glasurile nedumnezeirii cu împotrivirea ta le-ai tulburat mucenice.

Dragostea ta cea către Dumnezeu, te-a tras de la cele pământeşti către Cer, şi chinuindu-te cu trupul, te-a numărat în cetele cele înţelegătoare.

Luminând pe cei credincioşi cu strălucirile minunilor tale, ai stins focul nedumnezeirii cu ploile cuvintelor tale fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca cu nişte vopsele luminoase ai vopsit podoaba preoţiei cu sângiurile tale cele mucenicești, şi cu preoţia ai slujit lui Hristos, celui ce este lumină.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

S-a rupt zidul cel din mijloc al blestemului nostru, prea curată Stăpână, prin naşterea ta cea mai presus de gând, şi ne-am unit cu firea cea dumnezeiască.

Irmosul: Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti Puterea mea, Doamne şi Scăparea şi Întărirea.

Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Jertfă fără de sânge aducând tu lui Hristos, Foca, jertfă te-ai adus pe sineţi prin sânge, ierarhe cuprinsule de Dumnezeu. Drept aceea petrecând cu bucurie, adu-ţi aminte de cei ce săvârşesc cu credinţă dumnezeiască, şi de bine însemnătoarea ziua pătimirii tale părinte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ceea ce ai născut pe Făcătorul a toată lumea, ceea ce singură ai împodobit omenirea cu naşterea ta, Mireasă a lui Dumnezeu, mântuieşte-mă de cursele vicleanului veliar, şi mă întăreşte pe piatra voirilor lui Hristos, rugând pe Dânsul neîncetat, pe care l-ai întrupat.

A Crucii, a Născătoarei

Înălţându-Te ai înălţat pe cei căzuţi odinioară, iar pe mine m-ai surpat cu înălţarea Ta, o lumina ochilor mei! Primeşte Fiule patima pentru noi de bună voie, rabdă Crucea, cuiele, buretele şi suliţa, prin care ai dat darul nepătimirii.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială precum se cuvine, grăind: Slavă puterii Tale, Doamne.

Biserica lui Hristos, care se bătea de valuri în noianul necredinţei, o ai tras tu Foca la limanurile bunei credinţe, ca să strige neîncetat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Scuturând de la viaţa cea trupească lucrul cel pământesc, şi vieţuind mărite, cu trupul ai săvârşit călătoria îngerească Foca; drept aceea cu darul te-ai făcut înger în trup.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Izvorul cel nedeşertat al Mântuitorului, te-a umplut pe tine de ape dumnezeieşti înţelegătoare, ierarhe mărite, şi te-a pus înaintea tuturor râu de dar pururea curgător.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ale naşterii tale celei străine, prea curată Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat foarte sunt minunate, şi negrăite prea slăvite minuni, în care se biruieşte tot cugetul, şi tot gândul.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, lumina cea sfântă, care întorci dintru întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Prădând întăririle vrăjmaşului cu puterea minunilor, Foca, pe cei mântuiţi i-ai adus Domnului ca nişte prăzi.

Săgetăturile cele ce veneau asupra ta, le-ai împins înapoi în inimile celor ce le trimiteau, iar tu înţelepte te-ai păzit nevătămat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfărâmat-ai Foca capul balaurului, surpându-l pe dânsul vitejeşte, cu puterea cea dumnezeiască a pătimirii tale celei tari.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Să roureze Cerul veselie şi bucurie pe pământ, că pământul a dat acuma veselie la înălţime pe însăşi Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas...

Din noroiul şi dintru adâncimea nedumnezeirii ai scos turma ta mărite, pe care curăţindu-o cu apa facerii de fii, o ai înălţat către lumina darului.

Cela ce şi-a pus şederea cea înţelegătoare pe nor, te-a mărit pe tine Foca, ca să ajungi cu călătorie prin văzduh la cei ce ţi se roagă în primejdiile mării, şi ale scârbei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dezlegat-ai împleticirile minciunii, şi cu legăturile adevărului ai legat limbile cele grăitoare ale deşertăciunii, cugetătorule de Dumnezeu, şi ai propovăduit în lume cuvântul credinţei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Odrăslit-ai lumii roada unirii celei nestricate, care se arată pricinuitoare nestricăciunii celei veşnice, celor ce cu credinţă şi cu dragoste te cinstesc pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condac, glasul al 6-lea:

Podobie: Plinind rânduiala cea pentru noi și cele de pe pământ împreunându-le cu cele cerești, Te-ai înălțat întru slavă, Hristoase, Dumnezeul nostru, nicidecum despărțindu-Te, ci rămânând nedeșertat și strigând celor ce Te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră.

Ca un arhiereu ai adus jertfă, părinte, şi mai pe urmă jertfă vie te-ai adus pe tine însuţi pentru Hristos Dumnezeu, mărturisind după lege, întărindu-te de la îngeri, şi moartea voind, fiind împreună cu cei ce-ţi strigă ţie: Vino, Foca cu noi şi nimenea împotriva noastră.

Icos: Dorind de viaţa cea îngerească, şi călcând hrana cea pământească, după vrednicie să ne curăţim buzele şi limba, ca cei ce împletim cântări şi viersuri lui Foca preotul, căci fără opreală intrând pe uşa cea cerească, a aflat mergere înlăuntru, şi priveşte la Cel dorit şi slăvit de îngeri, că de acolo poate a ruga pe unul Milostivul tămăduitorul bolilor celor sufleteşti. Căci a luat munci pentru Dânsul, deci să-l lăudăm pe el, şi să-i strigăm, privind spre noi: Vino, Foca cu noi şi nimenea împotriva noastră.

Sinaxar

În această lună, în ziua a douăzeci şi treia aducerea moaştelor Sfântului sfinţitului mucenic Foca.

Stih: Lumina Domnului, mărite Foca inima ţi-a luminat,
Şi pe aceea vas de lumină o ai arătat,
Noul Israil, nou sicriu ridicând, arată,
Care moaştele lui Foca, ca pe alte table le poartă.
Întru a douăzeci şi treia zi,
Moaştele lui Foca se ivi.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Foca.

Stih: Baia lui Foca era atotcurăţitoare,
Căci era baie de luptă, iar nu de spălare.

Foca acesta este nu sfinţitul mucenic cel mai de sus, nici Foca grădinarul, ci altul al 3-lea, cu acelaşi nume, care şi acesta a fost în zilele împăratului Traian, strălucind cu toate faptele cele bune şi cu petrecere neprihănită.

Deci, a fost adus la eparhul African şi întrebându-se de dânsul, grăi cuvinte dumnezeieşti cu îndrăzneală, şi învăţă credinţa în Hristos. Deci, apucându-se African a huli, pe Hristos şi a face rău sfântului, se făcu cutremur, şi fără veste căzând împreună cu slujitorii zăcea fără suflare. Ci pe acesta l-a înviat sfântul, căci îl rugă femeia lui.

După aceea îl duseră la împăratul Traian şi mărturisind pe Hristos, a fost spânzurat şi strujit şi băgat într-o varniţă, apoi închizându-l într-o baie ce era foarte arsă, şi rugându-se şi-a dat sufletul la Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici Apolinarie şi Vitalie, episcopii Ravenei.

Stih: Pe Apolinarie fiind tăiat
Vitalie îndată ca să-l ajungă a alergat.

Tot în această zi, Sfântul sfinţitul mucenic Apolonie, episcopul Romei.

Stih: La Apolonie lupta era ostenicioasă îndoindu-se,
Cu focul şi cu săgeţile arcelor luptându-se.

Tot în această zi, pomenirea sfinţilor mucenici celor ce s-au săvârşit în Bulgaria creştini în zilele împăratului Nichifor.

Stih: Pe bărbaţii drepţi şi nu cu multe feluri de obiceiuri,
Bărbaţii ucigaşi îi omoară cu munci de multe feluri.

Tot în această zi, pomenirea celor şapte mucenici din Cartagen.

Stih: Şapte nevoitori de sabie murind,
Se înfăţişează la Hristos sfinţii, la Cel Sfânt.

Tot în această zi, pomenirea cuvioasei Anei celei din Lefcadia.

Stih: Cugetul tău cel legat, legăturile trupeşti aruncând,
Nimic oprindu-te Ano, pe Dumnezeu eşti văzând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persienesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei credinţe, mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinşi, au strigat: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Fiind pironit de dragostea lui Hristos mucenice înţelepte, mulţimea muncilor şi a îngrozirilor celor înfricoşate, nu te-a smintit de la întărirea unirii şi a legăturii celei către Hristos.

Datu-ţi-ai sângele tău mucenice ca un prinos Celui ce şi-a dat sângele Său izbăvire pentru noi, şi ai cântat strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul meu şi Domnul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Prin bunătate lepădând greutatea pământească, dumnezeieştii îngerii ai lui Hristos, din porunca Lui zburând, pe tine pătimitorule te duceau prin văzduh dimpreună cu dânşii, ca mai-nainte pe Avacum.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Văzut-au îngerii, Născătoare de Dumnezeu, lucruri străine la naşterea ta, pe firea cea stricăcioasă a neamului celui din ţărână, întoarsă înapoi către lăcaşul cel nepieritor, şi fără stricăciune, şi către slava cerească.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi...

Având în sufletul tău neîncetat focul dragostei lui Hristos, Foca fericite, neoprit ai săvârşit călătoria către Dânsul prin chinuire, prin care nimerind ceea ce ai dorit, strigi împreună cu Cetele cele fără de trup: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Pierit-au închinăciunile rătăcirii cele putrede ale elinilor, şi au tăcut toate vicleniriile înşelăciunii, şi minciuna s-a vădit, căci pătimitorii lui Hristos cu cunoştinţă adevărată au propovăduit, că înţelepciunea lui Dumnezeu este ipostatnică.

Fiind încins cu puterea cea nebiruită a Sfântului Duh, ai arătat împotrivire nebiruită şi bărbăţie neînfrântă, bătând război pentru turma ta Foca şi biruind, dimpreună cu îngerii lauzi pe Dumnezeul tuturor.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Dar îndestulat ţi-a dăruit ţie Hristos, Foca pururea pomenite, care dai deopotrivă darurile minunilor tuturor, celor ce cer de la tine, şi neîncetat strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, cel ce de toate este neapropiat din fire, sălăşluindu-se întru tine, curată şi îmbrăcându-se cu firea noastră, ca un Milostiv s-a arătat apropiat după trup, şi s-a amestecat cu noi. Pentru aceea cu multă dragoste te slăvesc, şi te cinstesc, şi te laud pe tine, Preacurată.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Domnul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniel, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat; şi puterea focului a stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de dreapta credinţă, cântând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată...

Bunătăţile tale cele purtătoare de lumină, avându-le ca un car cu chip de foc, cuvioase, ai zburat către lăcaşurile cele cereşti, unde te-ai şi odihnit petrecând dimpreună cu Cetele cele fără de trup.

Cu curgerea dumnezeieştii înţelepciuni şi cu mulţimea cuvintelor ai risipit materia înşelăciunii, şi sufletele celor bine credincioşi le-ai adăpat, şi le-ai făcut roditoare de lucruri dumnezeieşti prin credinţă.

Întru lupta nevoinţelor tale ai văzut lumina cea mai presus de lumină, privirea cea înţelegătoare, a doritului Hristos puitorului de nevoinţă, şi prin sfârşitul chinurilor te-ai nevoit să o ajungi pe dânsa mucenice.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca unul ce acum mai luminat vezi slava Ziditorului, roagă-te Lui, pentru cei ce te laudă pe tine cu dragoste Foca, ca să se împărtăşească de slava şi de luminarea Lui cea mai bună.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Îţi laud darul Fecioară şi, măresc slava ta, căci cu adevărat tu eşti luminarea sufletului meu, cu adevărat şi mângâierea tuturor robilor tăi celor ce te cinstesc şi te laudă pe tine, Stăpână.

Irmosul: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine muntele cel netăiat, Fecioară, S-a tăiat, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta, veselindu-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

Luminânda

Podobie: Lumină neschimbată...

Înfrumuseţarea arhiereilor, şi sprijinitor săracilor, şi turn bunătăţilor, tu te-ai arătat, cugetătorule de Dumnezeu părinte. Pentru aceasta adu-ţi aminte de toţi, cei ce te cântă pe tine, Foca.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfântul sfinţit mucenic Foca, episcop de Sinope (22 septembrie)

Canon de rugăciune către Sfântul sfinţit mucenic Foca, episcop de Sinope (22 septembrie):

https://www.academia.edu/107398076/Canon_de_rug%C4%83ciune_c%C4%83tre_Sf%C3%A2ntul_sfin%C5%A3it_mucenic_Foca_episcop_de_Sinope_22_septembrie_

https://archive.org/details/canon-22-sept

https://www.slideshare.net/slideshow/canon-de-rugaciune-catre-sfantul-sfintit-mucenic-foca-episcop-de-sinope-22-septembrie/272312444

***

Canon de rugăciune la Sfântul sfinţit mucenic Foca, episcop de Sinope - 22 sept. - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=8nKZX7Z98wI

&&&

Troparul Sfântului sfinţit mucenic Foca, episcop de Sinope, glasul al 4-lea: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul ade-

vărului drept învăţând şi cu credinţa răbdând până la sânge Sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

a lui Iosif

Cântarea 1

Irmos: Adâncul Mării Roşii cu picioare neudate, pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind să laud astăzi dumnezeiasca ta pomenire, luminează-mi sufletul cu razele cele luminătoare ale Duhului, păstorule şi mucenice mărite al Dumnezeului nostru, cel ce toate le ţine.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminat te-ai îmbogăţit cu dumnezeiasca laudă a mucenicilor, încuviinţându-te cu frumuseţile păstoriei şi cu sângele sfinţitei nevoinţe roşindu-ţi podoaba ta, de Dumnezeu fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întărindu-ţi cugetul cu nădejdea celor mai bune, prea înţelepte mucenice Foca, pe cel ce era tare întru răutate l-ai slăbit de tot şi ai alergat către ceruri, purtător de biruinţă prea ales.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Dezlegatu-s-a blestemul strămoşilor, Preacurată, că ai născut pe Dumnezeu cel mai înainte de veci, născându-Se Prunc Tânăr şi înnoind cu adevărat toată firea omenească.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine, Biserica...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Săvârşind tămăduiri cu chemarea lui Hristos, cuvioase, ai mântuit de înşelăciunea vrăjmaşului, cetăţi şi popoare, cu darul cel dumnezeiesc.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind locaş lui Dumnezeu, mucenice, ai surpat capiştile idoleşti, având în ajutor şi împreună lucrătoare puterea Celui ce toate le lucrează.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Oaste îngerească s-a arătat ţie Sfinte mucenice Foca şi mare lumină dumnezeiască, mărindu-te Domnul înaintea scaunelor celor de judecată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Din tine întrupându-Se Dumnezeu pentru milostivirea Lui, S-a unit cu oamenii şi a dezlegat blestemul, ceea ce singură eşti cu totul binecuvântată, Stăpână.

Irmosul: Se veseleşte de Tine, Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti Puterea mea, Doamne şi Scăparea şi Întărirea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Mărire puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca pe o stea prea luminoasă te-a pus Stăpânul la înălţimea Bisericii pe tine Sfinte Foca, pentru a lumina inimile tuturor cu luminile minunilor şi cu nevoinţele tale, prea sfinţite.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mărturisit-ai Întruparea Stăpânului, înaintea divanului celui tirănesc, mucenice biruitorule şi lămurit ai ruşinat închinarea la idoli şi nimicnicia mulţimii zeilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind înălţată marea cu valurile înşelăciunii, de viforul mulţimii zeilor ai trecut prin cârmuirea cea dumnezeiască, făcându-te liman liniştit tuturor celor ce plutesc pe mare, lăudate.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Neispitită de nuntă ai născut, Fecioară şi după naştere te-ai arătat iarăşi Fecioară. Pentru aceea, cu glasuri neîncetate, prin credinţă, fără îndoială, strigăm ţie Stăpână: Bucură-te!

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei, pe cei ce Te laudă cu credinţă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Neabătându-te la cărările vrăjmaşului, ţi-ai îndreptat căile tale către căile voirilor lui Dumnezeu, prea sfinţite.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Rupându-ţi-se mult chinuitul tău trup de bătăi, ai rupt legăturile zeilor, cu dumnezeiasca putere şi ai primit cununa muceniciei, Sfinte mucenice Foca.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Adevărată şi întreagă jertfă te-ai adus lui Dumnezeu, prea lăudate, Celui ce S-a jertfit pentru noi şi ai făcut să înceteze jertfele idolilor cele de sângiuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Înţelepciunea lui Dumnezeu şi-a zidit Sieşi casă, din curate sângiurile tale precum a binevoit, Stăpână Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Marea necredinţei ai uscat-o, prea înţelepte, izvorând izvor de viaţă; şi cu ploile prea lăudatelor tale minuni, speli noroiul patimilor.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Spânzuratu-te-ai pe lemn, chinuindu-te cumplit şi strămutându-ţi-se membrele, fericite, ai auzit glas dintru înălţime întărindu-te, ierarhe şi mucenice mult chinuitule.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Râvnind patimii Celui fără patimă, Sfinte Foca, vindeci patimi de multe feluri şi prin fierbinţile tale rugăciuni către Dumnezeu, mântuieşti de vifor şi de valuri întreite pe cei ce înoată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca ploaia în chip de negrăit S-a pogorât Mântuitorul Cuvânt, în prea curat pân-tecele tău, Preasfântă Fecioară şi a uscat pâraiele răutăţii cu puterea Sa cea dumnezeiască.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Pe propovăduitorii cei tari și de Dumnezeu vestitori, căpeteniile ucenicilor Tăi, Doamne, i-ai primit întru desfătarea bunătăților Tale și în odihnă; că chinurile acelora și moartea ai primit, mai vârtos decât toată roada, Unule, Cel ce știi cele din inimă.

Ca pe un soare înţelegător al Bisericii de Dumnezeu luminat şi purtător de lumină te-a pus pe tine Stăpânul cel Preaînalt, mucenice, ca să luminezi mulţimea credincioşilor. Că vieţuirea şi nevoinţele tale le-a primit ca un mir de bună mireasmă Cel ce Singur este Mult Milostiv.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persienesc, tinerii lui Avraam, de dorirea dreptei credinţe, mai mult decât de văpaia focului fiind aprinşi, au strigat: Binecuvântat eşti în Biserica Slavei Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

.

De mânia tiranilor nu te-ai îngrozit, prea înţelepte şi fiind mai marele turmei celei cuvântătoare, te-ai adus prinos ca un miel Păstorului celui mare, fiind prea mărit, Sfinte Foca, ca un mucenic.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cercatu-te-ai ca aurul în ulcea, mucenice, fiind aruncat în mijlocul varului celui arzător şi nicicum vătămându-te, cântai: Binecuvântat eşti Dumnezeul meu şi Domnul!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dumnezeiască dragoste arzând în inima ta, te-a păzit pe tine, mărite, cu rouă dumnezeiască, nemistuit de foc cel ce ai ars materia necredinţei, ierarhe.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Casa sufletului meu, cea stricată prin mijlocirile pocăinţei, înnoieşte-o, prea curată Fecioară, ca ceea ce singură eşti bună şi cunoaşterea ta a înnoit toată omenirea.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dar este revărsat în buzele tale, înţelepte mucenice Foca, pentru aceea ai întors poporul cel rătăcit de la învăţăturile şarpelui şi ca un păstor adevărat, l-ai adus către Hristos, cântând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Rugător neadormit către Dumnezeu te are pe tine adunarea credincioşilor, înţelepte; care îmblânzeşti valurile mării patimilor, linişteşti supărările şi ne scapi de

tot felul de întristări pe noi care cântăm: lăudaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Biserica ta întotdeauna izvorăşte râuri de tămăduiri, pentru cei ce au trebuinţă: căci te arăţi liman fără de valuri şi izgoneşti patimile celor ce te cinstesc pe tine, mucenice şi cântă lui Hristos: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Roagă cu osârdie pe Preabunul Domnul, Sfinte mucenice Foca, să ne dăruiască scăpare de rele, celor ce cinstim cu prăznuire cucernica ta pomenire, ca să cântăm: lăudaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Sicriul Legii şi năstrapa care purta mana, masa cea dumnezeiască şi sfeşnicul cel de aur pe tine te însemnau, Preacurată, ceea ce ai născut, spre descoperirea neamurilor, Lumina care luminează marginile lumii cu cunoştinţa de Dumnezeu.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniel, a închis gurile leilor cele deschise în groapă; şi puterea focului au stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de dreapta credinţă, cântând: Binecuvântaţi, toate lucrurile, Domnului, pe Domnul!

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Veniţi cu toţii să prăznuim cu cuvinte dumnezeieşti prea sfânta pomenire a sfinţitului păstor, care se roagă Domnului, Făcătorul de bine pentru noi.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aprinsu-te-ai de râvna Stăpânului, mucenice, când ai intrat în baia cea încinsă cu foc şi ţi-ai dat duhul tău în mâinile lui Dumnezeu, veselindu-te, fericite.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De tine, fericite Foca, se bucură cetele ierarhilor, ale mucenicilor şi ale Sfinţilor apostoli şi adunarea tuturor drepţilor, avându-te pe tine în mijlocul lor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pomenirea ta s-a întins în toată lumea, luminând sufletele celor ce cu credinţă laudă nevoinţele şi luptele tale şi chinuirea cea vitează, păstorule şi mucenice, vrednicule de laudă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Luminează-mi cu mijlocirea ta sufletul meu cel întunecat de păcate şi mă izbăveşte de văpaia cea veşnică şi de întunericul iadului, ca, veselindu-mă, să laud mărirea ta, Preacurată.

Irmosul: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine muntele cel netăiat, Fecioară, S-a tăiat, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta, veselindu-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Sedelna, glasul al 4-lea: **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Sălăşluind întru tine darul Duhului, mucenice Foca, te-ai arătat izvor bogat de multe daruri. Pentru aceasta şi celor ce plutesc pe mare şi cu credinţă năzuiesc la ajutorul tău, le ajuţi în toată vremea, părinte. Împreună cu aceştia dă-ne şi nouă curăţire, de Dumnezeu înţelepte.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Fecioară prea curată, care ai născut pe Dumnezeu cel mai presus de fiinţă, roagă-te Lui neîncetat, împreună cu Puterile cele Cereşti, ca să ne dea iertare de greşeli şi îndreptare vieţii, nouă, celor ce cu credinţă şi cu dragoste după datorie te lăudăm pe tine, ceea ce singură eşti prea lăudată.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Fecioară prea curată, Maica lui Hristos Dumnezeu, armă a trecut prin sfânt sufletul tău, când ai văzut pe Fiul şi Dumnezeul tău Răstignit de a Sa bunăvoie. Pe Acela, binecuvântată, nu înceta a-L ruga să ne dăruiască nouă iertare de greşeli.

Canon de rugăciune la sărbătoarea aducerii moaştelor Sfântului sfinţit mucenic Foca (23 iulie)

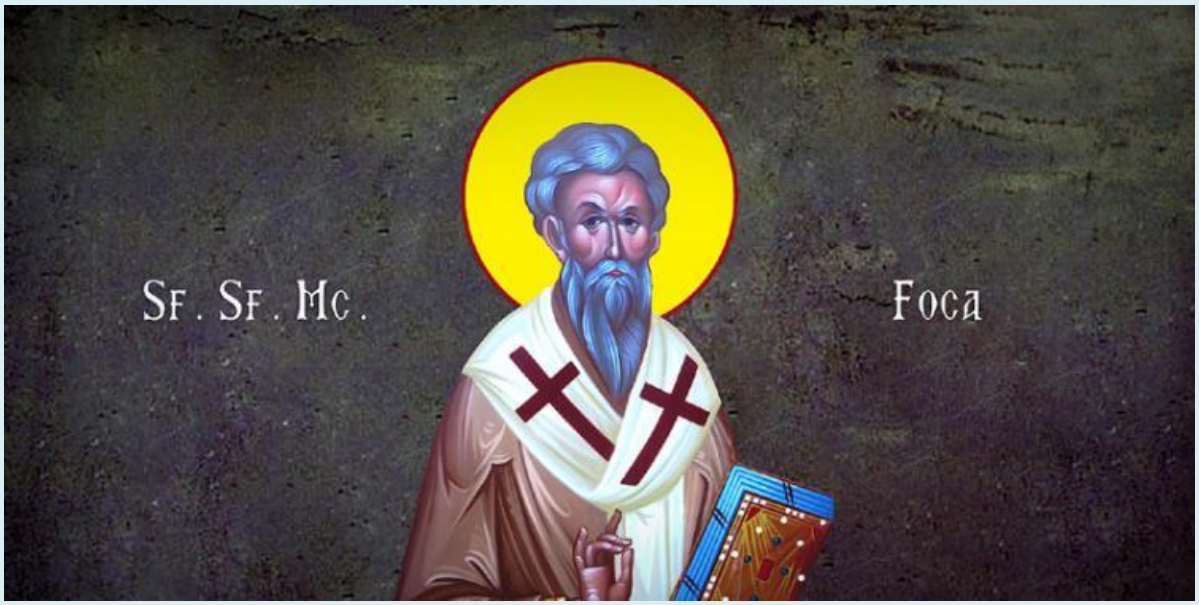

Canon de rugăciune la sărbătoarea aducerii moaştelor Sfântului sfinţit mucenic Foca (23 iulie):

https://www.academia.edu/104866307/Canon_de_rug%C4%83ciune_la_s%C4%83rb%C4%83toarea_aducerii_moa%C5%9Ftelor_Sf%C3%A2ntului_sfin%C5%A3it_mucenic_Foca_23_iulie_

https://archive.org/details/canon-23-iulie

***

Canon de rugăciune la Sfântul mucenic Foca - 23 iulie - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=b_OF9Z3YP4Q

&&&

Tropar la sărbătoarea aducerii moaştelor Sfântului sfinţit mucenic Foca, glasul al 4-lea: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţa răbdând până la sânge sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

facere a lui Teofan

Cântarea 1

Irmos: Adâncul Mării Roşii cu picioare neudate, pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Razele de lumină ale dumnezeieştii Pronii celei mai presus de fiinţă te-au luminat, mărite, chiar de la naşterea ta.Pentru aceea te-au arătat luminător prea luminat până la marginile pământului, fericite mucenice Foca.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din pruncia ta, mărite, ca un finic înalt te-ai înălţat către înălţimea bunătăţilor celor înţelegătoare; şi înmulţind roadele pătimirii tale, ai îndulcit pe toţi cu împărtăşirea minunilor tale.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu măiestria cuvintelor tale, înţelepte, ai surpat întăririle capiştilor necredinţei şi ai păzit Biserica lui Hristos neclintită, întărind-o cu învăţături.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De la înălţime ai trântit gândul cel înalt al nebuniei, surpându-l cu darul cel adevărat al cuvintelor tale, cuvioase şi ai câştigat prin biruinţe mucenicеşti semne de biruinţă împotriva lui.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Zavistia în Rai s-a făcut pricinuitoare morţii oamenilor, Preacurată, iar Cel ce S-a născut din tine, Fiul lui Dumnezeu-Tatăl, cu răsunet o a prăpădit, dând nemurire neamului nostru, prea fericită.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împreuna glăsuire a credincioşilor o ai tocmit spre lauda lui Hristos; iar glasurile necredinţei cu împotrivirea ta le-ai tulburat, mucenice.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dragostea ta cea către Dumnezeu te-a tras de la cele pământeşti către cer şi chinuindu-te cu trupul, te-a numărat în cetele cele înţelegătoare.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminând pe cei credincioşi cu strălucirile minunilor tale, ai stins focul necredinţei cu ploile cuvintelor tale, fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca şi cu nişte vopsele luminoase ai vopsit podoaba preoţiei cu sângiuirile tale cele mucenicеşti şi cu preoţia ai slujit lui Hristos, cel ce este Lumină.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

S-a rupt zidul cel din mijloc al blestemului nostru, prea curată Stăpână, prin naşterea ta cea mai presus de gând şi ne-am unit cu Firea cea dumnezeiască.

Irmosul: Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti Puterea mea, Doamne şi Scăparea şi Întărirea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială precum se cuvine, grăind: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Biserica lui Hristos, care era zbuciumată de valuri în noianul necredinţei, o ai tras tu, Sfinte mucenice Foca, la limanurilor dreptei credinţe, ca să cânte neîncetat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Scuturând de la viaţa cea trupească lucrul cel pământesc şi vieţuind, mărite, cu trupul ai săvârşit călătoria cea îngerească, Sfinte mucenice Foca; drept aceea, cu darul ai fost făcut înger în trup.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Izvorul cel nedeşertat al Mângâietorului te-a umplut pe tine de ape dumnezeieşti, înţelegătoare, ierarhe mărite şi te-a pus înaintea tuturor râu de dar pururea curgător.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cele ale naşterii tale celei străine, prea curată Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat sunt minunate şi negrăite, prea slăvite minuni, în care se biruieşte tot cugetul şi tot gândul.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, lumina cea sfântă, care întorci dintru întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prădând întăririle vrăjmaşului cu puterea minunilor, Sfinte mucenice Foca, pe cei mântuiţi i-ai adus Domnului ca nişte prăzi.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Săgetăturile cele ce veneau asupra ta le-ai împins înapoi în inimile celor ce le trimiteau, iar tu, înţelepte, ai fost păzit nevătămat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfărâmat-ai Sfinte Foca capul balaurului, surpându-l vitejeşte cu puterea cea dumnezeiască a pătimirii tale celei tari.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Să roureze cerul veselie şi bucurie pe pământ, că pământul a dat acum veselie la înălţime pe însăşi Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din noroiul şi din adâncimea necredinţei ai scos turma ta, mărite, pe care curăţind-o cu apa facerii de fii, o ai înălţat către lumina darului.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce şi-a pus şederea cea înţelegătoare pe nor te-a mărit pe tine, Sfinte mucenice Foca, pentru ca să ajungi cu călătorie prin văzduh la cei ce ţi se roagă în primejdiile mării şi ale nevoii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dezlegat-ai împleticirile minciunii şi cu legăturile adevărului ai legat limbile cele grăitoare de deşertăciuni, cugetătorule de Dumnezeu şi ai propovăduit în lume cuvântul credinţei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Odrăslit-ai lumii Roada unirii celei nestricate, care se arată pricinuitoare de nestricăciune veşnică celor ce cu credinţă şi cu dragoste te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condac, glasul al 6-lea:

Podobie: Plinind rânduiala cea pentru noi și cele de pe pământ împreunându-le cu cele cerești, Te-ai înălțat întru slavă, Hristoase, Dumne-zeul nostru, nicidecum despărțindu-Te, ci rămânând nedeșertat și strigând celor ce Te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră.

Ca un arhiereu ai adus jertfa, părinte şi mai pe urmă jertfă vie te-ai adus pe tine însuţi pentru Hristos Dumnezeu, mărturisind după lege, întărindu-te de la îngeri şi

moartea voind, fiind împreună cu cei ce-ţi grăiesc ţie: vino, Sfinte mucenice Foca, cu noi şi nimeni împotriva noastră.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persan tinerii lui Avraam, cu dorirea dreptei credinţe, mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinşi, au cântat: Binecuvântat eşti, în Biserica slavei Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind pironit de dragostea lui Hristos, mucenice înţelepte, mulţimea chinurilor şi a îngrozirilor celor înfricoşătoare nu te-a clintit de la întărirea unirii şi a legăturii celei cu Hristos.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Datu-ţi-ai sângele tău, mucenice, ca un prinos Celui ce Şi-a dat sângele Său izbăvire pentru noi şi ai cântat grăind: Binecuvântat eşti, Dumnezeul meu şi Domnul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Prin bunătate lepădând greutatea pământească, dumnezeieştii Îngeri ai lui Hristos, din porunca Lui zburând, pe tine, pătimitorule, te duceau prin văzduh împreună cu dânşii, ca mai înainte pe Avacum.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Văzut-au îngerii, Născătoare de Dumnezeu, lucruri străine la naşterea ta: firea cea stricăcioasă a neamului celui din ţărână întoarsă iarăşi la locaşul cel nepieritor şi fără stricăciune şi către slava cea cerească.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având în sufletul tău neîncetat focul dragostei lui Hristos, Sfinte mucenice Foca, prea fericite, neoprit ai săvârşit călătoria către Dânsul prin chinuire. Prin aceasta

dobândind ceea ce ai dorit, cânţi împreună cu cetele cele fără de trup: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pierit-au închinăciunile rătăcirii cele putrede ale elinilor şi au tăcut toate viclenirile înşelăciunii şi minciuna s-a vădit, căci pătimitorii lui Hristos cu cunoştinţă adevărată au propovăduit Înţelepciunea lui Dumnezeu cea ipostatnică.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind încins cu puterea cea nebiruită a Sfântului Duh, ai arătat împotrivire nebiruită şi bărbăţie neînfrântă, bătând război pentru turma ta, Sfinte mucenice Foca; şi biruind, împreună cu îngerii, lauzi pe Dumnezeul tururor.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Dar îndestulat ţi-a dăruit ţie Hristos, mucenice Foca pururea pomenite, care dai deopotrivă darurile minunilor tuturor celor ce cer de la tine şi neîncetat cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, cel ce prin toate este Neapropiat din fire, Sălăşluindu-Se întru tine, curată şi Îmbrăcându-Se cu firea noastră, ca un Milostiv S-a arătat apropiat după trup şi S-a amestecat cu noi. Pentru aceea, cu multă dragoste te slăvesc, te cinstesc şi te laud pe tine, Preacurată.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Domnul întru toţi vecii.

Mâinile întinzându-şi Daniel, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat; şi puterea focului a stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de dreapta credinţă, cântând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Bunătăţile tale cele purtătoare de lumină, avându-le ca un car cu chip de foc, cu-vioase, ai zburat către locaşurile cele cereşti, unde te-ai şi odihnit petrecând împreună cu cetele cele fără de trup.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu curgerea dumnezeieştii înţelepciuni şi cu mulţimea cuvintelor ai risipit materia înşelăciunii şi sufletele celor bine credincioşi le-ai adăpat şi le-ai făcut roditoare de lucruri dumnezeieşti prin credinţă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În lupta nevoinţelor tale ai văzut Lumina cea mai presus de lumină, privirea cea înţelegătoare a Doritului tău Hristos Dătătorul de nevoinţe. Şi prin sfârşitul chi-nurilor te-ai nevoit să ajungi la această lumină, mucenice.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca unul ce acum mai luminat vezi slava Ziditorului, roagă-te Lui pentru cei ce te laudă pe tine cu dragoste, Sfinte mucenice Foca, ca să-i împărtăşească de slava şi de luminarea Lui cea mai bună.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Îţi laud darul, Fecioară şi măresc slava ta, căci cu adevărat tu eşti Luminarea suflе-tului meu; cu adevărat şi Mângâierea tuturor robilor tăi care te cinstesc şi te laudă pe tine, Stăpână.

Irmosul: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine muntele cel netăiat, Fecioară, S-a tăiat, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta, veselindu-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Jertfă fără de sânge aducând tu lui Hristos, mucenice Foca, jertfă te-ai adus pe tine însuţi prin sânge, ierarhe îmbrăţişat de Dumnezeu. Drept aceea, petrecând cu bucurie, adu-ţi aminte de cei ce săvârşesc cu credinţă dumnezeiasca şi de bine însemnătoarea ziua pătimirii tale, părinte.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Ceea ce ai născut pe Făcătorul a toată lumea, ceea ce singură ai împodobit omenirea cu naşterea ta, Mireasă a lui Dumnezeu, mântuieşte-mă de cursele vicleanului veliar şi mă întăreşte pe piatra voirilor lui Hristos, pe care L-ai Întrupat şi pe care roagă-L neîncetat pentru noi.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Înălţându-Te ai înălţat pe cei căzuţi odinioară; iar pe mine m-ai surpat cu Înălţarea Ta, o Lumina ochilor mei! Primeşte, Fiule, patima pentru noi de bunăvoie; rabdă Crucea, cuiele, buretele şi suliţa, prin care ai dat darul nepătimirii.

Imnografie

Condacul Sfântului sfinţit mucenic Foca, episcop de Sinope (22 septembrie): Ca pe un soare înţelegător al Bisericii de Dumnezeu luminat şi purtător de lumină te-a pus pe tine Stăpânul cel Preaînalt, mucenice, ca să luminezi mulţimea credincioşilor. Că vieţuirea şi nevoinţele tale le-a primit ca un mir de bună mireasmă Cel ce Singur este Mult Milostiv.

Condac la sărbătoarea aducerii moaştelor Sfântului sfinţit mucenic Foca (23 iulie): Ca un arhiereu ai adus jertfa, părinte şi mai pe urmă jertfă vie te-ai adus pe tine însuţi pentru Hristos Dumnezeu, mărturisind după lege, întărindu-te de la îngeri şi moartea voind, fiind împreună cu cei ce-ţi grăiesc ţie: vino, Sfinte mucenice Foca, cu noi şi nimeni împotriva noastră.

Troparul Sfântului sfinţit mucenic Foca: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţa răbdând până la sânge sfinţite mucenice Foca, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Aducerii moaștelor Sfântului sfințit mucenic Foca (23 iulie) - Interpret Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-aducerea-moastelor-sfantului-sfintit-mucenic-foca-tropar

Troparul Sfântului sfințit mucenic Foca, Episcopul de Sinope (22 septembrie) - Interpret Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-sfantul-sfintit-mucenic-foca-episcopul-de-sinope-tropar

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului sfinţit mucenic Foca, episcopul Sinopiei († 117) (22 septembrie)

În cetatea Sinopiei era un om numit Pamfil şi avea de soţie pe Maria. Aceştia au născut pe acest fericit Foca, care din tinereţe era plin de darul Duhului Sfânt; îi gonea pe diavoli din oameni şi tămăduia neputinţele.

Ajungând la vârsta bărbatului desăvârşit, pentru viaţa lui cea îmbunătăţită, a fost ales episcop acelei cetăţi.

Şezând pe scaunul său, păştea bine oile cele cuvântătoare, cu cuvântul şi cu lucrul, adăugind, spre nevoinţa sa, mai mari osteneli. Şi au fost arătate la toţi lucrurile lui cele bune, pentru care se proslăvea Tatăl cel Ceresc.

A întors mulţi oameni de la rătăcirea lor şi pe păgâni de la închinarea către idoli i-a adus la cunoştinţa unuia Dumnezeu.

Iar când a vrut Domnul ca să-l învrednicească, a înştiinţat pe robul său de această voie a sa prin vedenie, astfel: Un porumbel a zburat de sus, având în gura sa o cunună de flori, pe care punând-o pe capul fericitului, i-a grăit cu glas omenesc, zicându-i: "Acum s-a umplut paharul tău, care se cade a-l bea".

Din această vedenie sfântul a cunoscut muncile cele ce erau să-i vină pentru Hristos. Iar noi, din aceasta cunoaştem plăcerea lui cea mare către Dumnezeu, că s-

a învrednicit a fi încoronat din cer fiind în trup. Aşa iubeşte prea bunul Dumnezeu pe cei drepţi şi plăcuţi ai săi: îi încununează pe dânşii cu slavă şi cu cinste şi pune pe capetele lor coroană. Acest Sfânt Foca era mire ceresc după curăţia sa sufletească şi trupească, cu care cerul a vrut să se împreune, şi i-a pus lui cunună.

Cununa aceea era cununa cea mai bună a cămării Mântuitorului, cu care avea să fie încoronat în veci, când se va veseli la nunta Mieluşelului.

După acest semn prea slăvit, a fost prins şi chinuit pe timpul împărăţiei lui Traian (98-117) de către African. El a silit mult pe sfânt să jertfească idolilor, dar sfântul, în locul acelora, a vrut a se aduce pe sine însuşi jertfă lui Dumnezeu.

Şi, după ce nu s-a supus mai marelui şi nu a dat lucrului făcut de mâini omeneşti cinstea aceea care se cuvine Unuia Dumnezeu care şade pe Heruvimi, atunci mai marele a poruncit ca legând pe sfânt la un lemn să-i rupă mădularele. Şi era trupul lui zdrobit de răni, şi rupt în bucăţi. Precum păsările răpitoare flămânde se grămădesc la vreun stârv şi îl rup mâncându-l, aşa rupeau muncitorii din trupul cel curat al pătimitorului lui Hristos.

Însă el a răbdat cu vitejie şi a auzit un glas din înălţime întărindu-l şi aşa a biruit muncile pentru Iisus, Cel ce l-a întărit pe el când pătimea, ca într-un trup străin; că nu şi-a cruţat trupul pentru mărturisirea Aceluia care nici sufletul nu l-a cruţat, ci L-a pus pentru noi pe Cruce. Suferinţele grele şi pătimirea le socotea ca pe o răcorire a Raiului, pentru Hristos, Domnul Cel ce a pătimit pentru noi.

Pentru că a suferit cu înlesnire robul Domnului, pentru dragostea dumnezeiască, şi de s-ar fi adunat din toată lumea asupra lui chinuitorii şi toate chinurile, el era gata să le rabde pe toate pentru iubitul său, zicând cu David: "Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea" (Psalm 56, 10).

Apoi, cei ce-l chinuiau l-au pus pe el pe o tigaie arsă în foc şi îndată tigaia s-a răcit, pentru că biruia duhovnicescul foc care ardea spre Dumnezeu în inima lui puterea focului celui simţit. El s-a arătat biruitor asupra tuturor muncilor la care a fost supus, că se arăta oastea cea îngerească şi lumina lui Dumnezeu cea nemăsurată, împrejurul lui.

Şi era în temniţă luminat cu lumină cerească, în legături, veselit cu nădejdea cereştii mântuiri, în necazuri mângâiat de îngeri şi în bătăi întărit de Iisus.

Iar după chinurile cele de multe feluri, îl aruncară într-o baie înfocată şi acolo, rugându-se, şi-a dat duhul în mâinile lui Dumnezeu şi s-a încoronat cu coroana biruinţei în Biserica celor ce dănţuiesc, iar trupul lui cel sfânt a fost îngropat de cei credincioşi cu cinste şi mai multe minuni se săvârşesc la mormântul lui.

Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfântului mucenic Foca (23 iulie)

Sfântul mucenic Foca este unul din cei patru Foca pomeniţi de sinaxar. El a trăit în Sinope, în zilele împăratului Traian, strălucind cu toate faptele bune şi cu petrecere neprihănită. Când a fost adus la eparhul African şi întrebat de acesta, el a mărturisit cu îndrăzneală credinţa în Domnul nostru Iisus Hristos. Atunci eparhul African hulind pe Hristos şi chinuind pe Sfântul mucenic, s-a făcut cutremur mare şi fără de veste, căzând el împreună cu slujitorii lui, au rămas fără suflare. Văzând femeia lui această minune, s-a înfricoşat şi a rugat pe sfântul, care l-a înviat.

După aceea, l-au dus la împăratul Traian şi mărturisind pe Hristos, a fost spânzurat, strujit, şi apoi băgat în var. Fiind pus într-o baie foarte fierbinte, şi astfel rugându-se, şi-a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu.

Sinaxar - Pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Foca, făcătorul de minuni (22 septembrie)

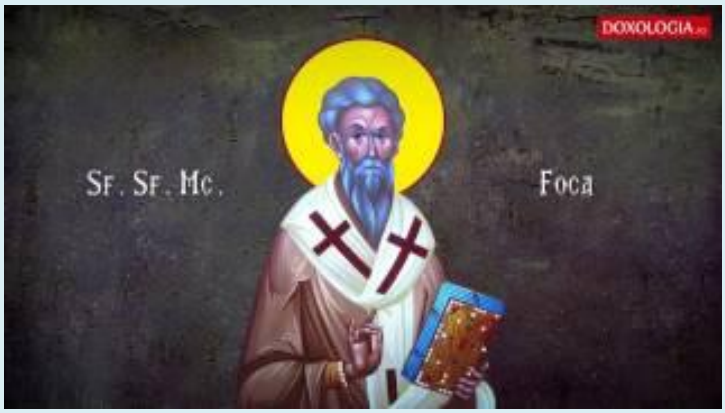

În această lună (septembrie), în ziua a douăzeci şi două, pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Foca, făcătorul de minuni.

Acest sfânt era fiul lui Pamfil şi al Mariei din cetatea Sinope, pe malul Mării Negre. Şi încă din fragedă vârstă făcea minuni mari cu darul Sfântului Duh. Şi a petrecut făcând minuni până la sfârşitul vieţii sale.

I s-a arătat şi sfârşitul muceniciei ce era să vină, că a venit un porumbel şi a şezut pe capul lui şi i-a pus cununa, grăind omeneşte: "Pahar ţi s-a amestecat şi trebuie să-l bei". Pe care pe deplin s-a învrednicit de l-a băut, în zilele împăratului Traian (către anul 101), luând sfârşit prin sabie şi prin foc. Şi după mutarea lui către Domnul a făcut multe minuni.

Tot în această zi (22 septembrie) , pomenirea Sfântului Foca grădinarul.

Acest sfânt era din Sinope, cetate veche şi vestită lângă Marea Neagră. Avea meşteşug grădinăria, la care ostenea şi lucra, şi ce agonisea avea mare grijă să-şi înfrumuseţeze sufletul. Pentru aceea nu s-a ascuns, ci s-a vădit ca o slugă adevărată a lui Hristos către ighemonul care era atunci. Şi venind ucigaşii, au găzduit la casa celui pe care îl căutau. Primindu-i şi odihnindu-i i-a întrebat cine sunt şi cu ce trebuinţă au venit în cetatea lui? Aceia îi spuseră taina, ca ei căutau pe Foca, pentru a-l chinui. Şi dacă a auzit sluga Domnului acestea, făcându-şi gătirea mormântului, s-a vădit pe sine la cei ce-l căutau; iar lor li s-a făcut milă; dar el îi ruga să îndrăznească a înfăptui porunca pe care o aveau, şi tăindu-i capul, s-a adus curată jertfă înaintea lui Dumnezeu.

Sinaxar - Pomenirea aducerii moaştelor Sfântului sfinţitului mucenic Foca, episcop de Sinope (23 iulie)

În această lună, în ziua a douăzeci şi treia, pomenirea aducerii moaştelor Sfântului sfinţitului mucenic Foca, episcop de Sinope.

Mutarea moaştelor sfântului sfinţitului mucenic Foca din Sinope la Constantinopol s-a petrecut în această zi de 23 iulie în anul 403 sau 404. Prăznuirea sa se face la data de 22 septembrie.

Tot în această zi (23 iulie), pomenirea Sfântului mucenic Foca.

Foca acesta nu este sfinţitul mucenic pomenit mai sus, nici Foca grădinarul, ci altul, al treilea cu acelaşi nume. Acesta a trăit în zilele împăratului Traian, strălucind cu toate faptele cele bune şi cu petrecere neprihănită. Când a fost adus la eparhul African şi întrebat de acesta, el a grăit cuvinte dumnezeieşti cu îndrăzneală şi a învăţat credinţa în Hristos. Iar dacă a început African a huli pe Hristos şi a face rău sfântului, s-a făcut cutremur şi fără de veste căzând el împreună cu slujitorii zăcea fără suflare. Dar l-a înviat pe el sfântul căci îl ruga femeia lui. După aceea l-au dus la împăratul Traian şi, mărturisind pe Hristos, a fost spânzurat şi chinuit, şi rugându-se el şi-a dat sufletul la Dumnezeu.

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Aducerea moaştelor Sfântului sfinţit mucenic Foca; Sfântul sfinţit mucenic Apolinarie; Sfinţii mucenici Vitalie şi Valeria (23 iulie)

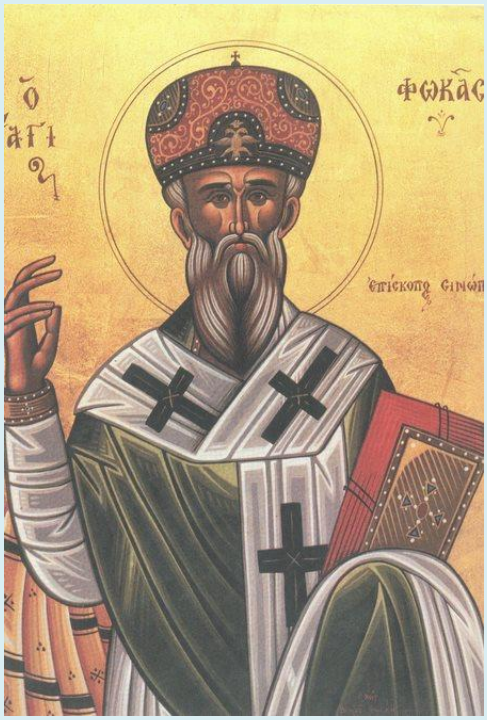

Sfântul mucenic Foca este unul din cei patru Foca pomeniţi de sinaxar. El a trăit în Sinope, în zilele împăratului Traian, strălucind cu toate faptele bune şi cu petrecere neprihănită.

Când a fost adus înaintea eparhului African şi întrebat de acesta dacă este creştin, el a mărturisit cu îndrăzneală credinţa în Domnul nostru Iisus Hristos. Atunci eparhul African, hulind pe Hristos şi chinuindu-l pe Sfântul Foca, s-a făcut cutremur mare şi fără de veste, căzând el împreună cu slujitorii lui, au rămas fără suflare. Văzând femeia eparhului această minune, s-a înfricoşat şi s-a rugat sfântului, care l-a înviat pe African.

După aceea, l-au dus la împăratul Traian, şi mărturisind Sfântul Foca pe Hristos, a fost spânzurat şi strujit, iar apoi băgat în var. Fiind pus într-o baie foarte fierbinte, mucenicul s-a rugat Domnului, apoi şi-a dat sufletul în mâinile Sale.

Moaștele Sfântului mucenic Foca au fost mutate din Sinope, unde a fost episcop la Constantinopol, în ziua de 23 iulie 403 sau 404.

***

Tot astăzi, Biserica Ortodoxă îi pomeneşte pe Sfântul mucenic Apolinarie, episcopul Ravenei, şi pe Sfinţii mucenici Vitalie şi Valeria.

Sfântul Apolinarie a fost sfinţit episcop al Ravenei de însuşi Sfântul apostol Pavel, care l-a îndemnat să meargă acolo şi să propovăduiască Evanghelia lui Hristos fără teamă.

Ajungând în cetate, Apolinarie a intrat în casa unui oarecare ostaş roman Irineu, căruia i-a vorbit despre Hristos-Domnul, apoi i-a vindecat copilul care era orb. Văzând acestea, Irineu şi toată casa lui s-au botezat în numele Preasfintei Treimi.

De asemenea, Apolinarie a vindecat o femeie ce se numea Tecla şi care era soţia tribunului. Deci, însemnând-o cu semnul Sfintei Cruci, femeia s-a ridicat din patul durerii şi aşa tribunul şi toţi ostaşii din subordinea sa au crezut în Hristos.

Sfântul Apolinarie, arhiereul lui Hristos, a păstorit Biserica timp de 28 de ani, o lună și patru zile și a pătimit în 23 de zile ale lunii iulie, peste romani fiind stăpânitor Vespasian (69-79 d.Hr.).

Calendar Ortodox - Aducerea moaștelor Sfântului sfinţit mucenic Foca, Sfântul sfinţit mucenic Apolinarie, episcopul Ravenei; Sfinţii mucenici Vitalie și Valeria (23 iulie)

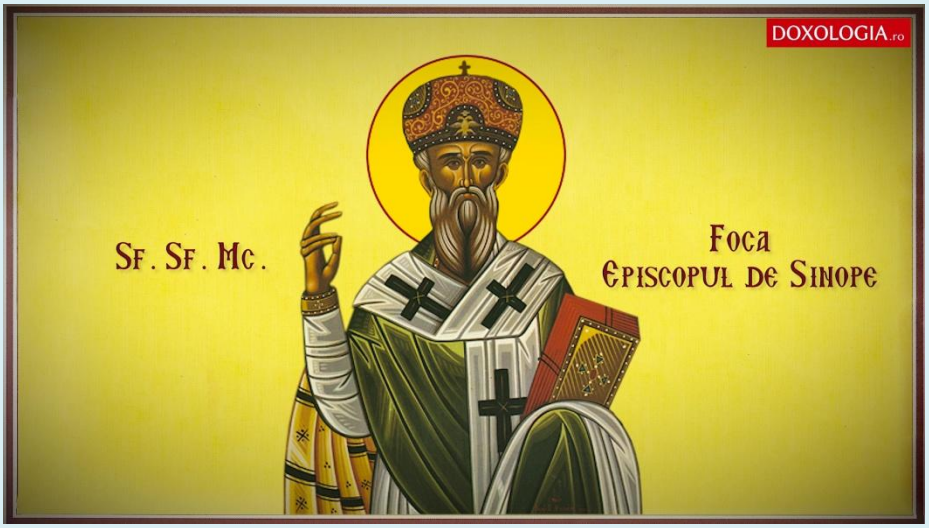

Aducerea moaștelor Sfântului mucenic Foca

Aducerea moaștelor Sfântului mucenic Foca, episcopul de la Sinopi - Sfântul mucenic Foca a trăit în timpul împăratului Traian (98-117), fiind originar din orașul Sinope. Pentru viața virtuoasă a fost hirotonit episcop în Sinope.

În timpul unei persecuții împotriva creștinilor declanșate de împăratul Traian, Sfântul Foca a fost prins, supus supliciilor și în cele din urmă a primit moarte martirică.

Moaștele Sfântului sfințitului mucenic Foca au fost mutate din Sinope, unde a fost episcop la Constantinopol, în ziua de 23 iulie 403 sau 404.

Sfântul sfințit mucenic Apolinarie

Sfântul Apolinarie a fost ucenic al Sfântului apostol Petru. El s-a născut în cetatea Antiohiei. Sfântul Petru l-a luat pe Apolinarie cu sine din Antiohia, la Roma, unde l-a sfințit episcop al Ravennei.

La Ravenna, Sfântul Apolinarie a intrat în casa soldatului roman Irineu, căruia i-a vindecat fiul de orbire. Prin minunea aceasta, toată casa soldatului Irineu a crezut și s-a botezat întru Sfânta credință creștină.

Sfântul Aplinarie a mai vindecat-o și pe soția comandantului militar al cetății, botezând de asemenea și toată casa lui. Apolinarie atunci, la rugămintea comandantului, s-a sălășluit în casa lui.

În casa acestui comandant el a organizat o mică biserică, locuind și învățând în ea timp de doisprezece ani. El acolo a predicat Cuvântul lui Dumnezeu și a botezat mulțime de oameni. De multe ori a luat bătăi, schingiuiri și prigoniri de la mai marii și bătrânii păgânilor, dar mâna lui Dumnezeu l-a apărat și l-a mântuit întotdeauna.

La urmă a fost osândit la surghiun în Balcani, în Iliria. Corabia în care plutea spre Iliria a fost însă cuprinsă de furtună și a naufragiat, de pe ea pierind toți în afară de Sfântul Apolinarie, trei clerici ai săi și doi soldați. Soldații, văzând minunea scăpării lor cu viață, au crezut în puterea Dumnezeului lui Apolinarie, au crezut și s-au botezat.

Sfântul Apolinarie atunci a mers și a vestit Evanghelia în Balcani, coborând până la Dunăre. După aceea a mers în Tracia unde, în pofida cumplitelor prigoane și obstacole, a predicat și acolo Evanghelia Domnului.

După trei ani de nevoințe ale propovăduirii în Balcani, Sfântul Apolinarie a fost surghiunit înapoi în Italia. El s-a întors la Ravenna, unde credincioșii s-au bucurat cu bucurie mare văzându-l că se întoarce viu.

Auzind acestea, o necurată căpetenie și sfătuitor al păgânilor i-a scris împăratului Vespasian despre Apolinarie, acuzându-l pe sfânt că este vrăjitor. Acest necurat bătrân l-a mai întrebat cu obrăznicie pe împărat dacă nu ar trebui ca mai marii Ravennei să-l omoare pe Apolinarie, ca oponent al zeilor lor.

Împăratul a răspuns și a zis că mai marii nu trebuie să facă una ca aceasta, ci să-l invite pe bătrân să jertfească idolilor, iar dacă nu vrea, să fie izgonit din cetate, împăratul a zis: „Nu este demn să vă răzbunați pe cineva din pricina zeilor, căci ei se pot răzbuna singuri pe dușmanii lor, dacă doresc. ”

Dar în răspărul decretului imperial păgânii l-au atacat pe Sfântul Apolinarie și l-au înjunghiat cu cuțite. Robul lui Dumnezeu a murit de pe urma acestor înjunghieri, iar sufletul lui a fost primit în împărăția lui Dumnezeu.

Moaștele Sfântului sfințit mucenic Apolinarie se odihnesc într-o biserică închinată lui din orașul Ravenna, din Italia.

***

Tot astăzi, Biserica Ortodoxă sărbătoreşte pe Sfinţii mucenici Vitalie și Valeria.

Proloage - Sfântul, sfinţitul mucenic Foca, episcopul Sinopei şi Sfântul mucenic Foca, grădinarul (22 septembrie)

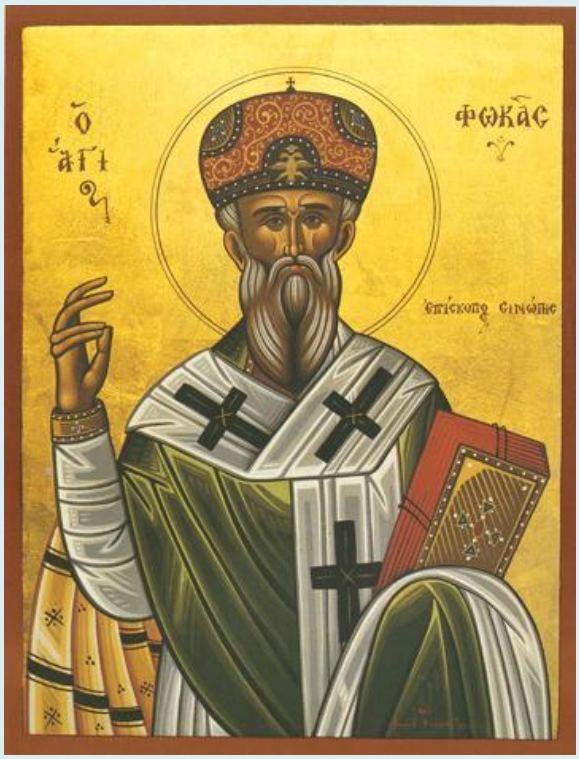

Luna septembrie în 22 de zile: Sfântul, sfinţitul mucenic Foca, episcopul Sinopei, şi Sfântul mucenic Foca, grădinarul.

Biserica prăznuieşte astăzi doi Sfinţi mucenici, care poartă acelaşi nume. Unul este Sfântul Foca "făcătorul de minuni", iar celălalt este Foca "grădinarul". Şi unul şi altul au trăit în acelaşi loc, în oraşul Sinope din Pont, dar cel dintâi a pătimit mucenicia în vremea împăratului Traian (98-117), iar cel de al doilea, cu două veacuri mai târziu, pe vremea lui Diocleţian împăratul (284-305).

***

Foca cel dintâi a fost făcător de minuni, cu darul Sfântului Duh, încă din tinereţe şi a petrecut, făcând minuni, până la sfârşitul vieţii sale. Pentru viaţa lui fără prihană a fost ales episcop al cetăţii Sinope şi păstorea bine turma sa, cu fapta şi cuvântul, întorcând pe mulţi de la închinarea idolilor şi aducându-i la cunoştinţa lui Hristos.

Iar, când a voit Dumnezeu să-l învrednicească de cununa mucenicilor, i s-a vestit aceasta printr-o vedenie. Că a venit un porumbel de i-a şezut pe cap şi i-a pus cununa, grăindu-i omeneşte şi zicând: "Pahar ţie s-a gătit şi trebuie să-l bei." Şi s-a

împlinit aceasta în zilele împăratului Traian, tăiat fiind cu sabia, iar trupul lui fiind ars în foc.

***

Celălalt Sfânt, Foca "grădinarul", avea grădina lui lângă mare şi, văzând verdeţurile, îşi scotea hrana din munca sa şi ajuta pe săraci. Dar fapta bună, ca şi lumânarea aprinsă, nu poate a se tăinui. Şi s-a dus vestea despre el, despre milosteniile ce făcea şi despre lumina dreptei credinţe la care povăţuia, casa lui fiind pururea deschisă, ca o grădină plină de roadă a Duhului Sfânt, pe mulţi întorcând de la idoli.

Deci era pe vremea când Diocleţian împăratul prigonea pe creştini, cu o urgie mai sângeroasă ca oricând.

Cineva a şoptit către conducătorul locului: "Foca crede în Cel răstignit şi pe mulţi îi desparte de zeii noştri". Iar dregătorul, auzind, îndată a trimis slujitori ca să ucidă pe robul lui Hristos şi mergând, căutau pe Foca să-l omoare.

Deci, i-a întâlnit pe ei Foca şi i-a întrebat: "Pe cine căutaţi?"
Şi ei i-au zis: "Căutăm pe Foca".

Şi el le-a zis: "Veniţi la mine şi eu vă voi spune vouă de dânsul".

Şi i-a primit în casa sa şi i-a ospătat din destul. Şi după ce s-au veselit bine de vin, Foca i-a întrebat: "Şi pentru ce pricină căutaţi pe omul acela?"

Iar ei i-au spus lui taina, zicând: "Ne-a trimis mai-marele să-l ucidem, că nu cinsteşte pe zei şi Celui răstignit se închină".

Iar Foca a zis: "Rogu-mă vouă stăpânii mei, rămâneţi până mâine în casa mea, mâncând şi bând, iar dimineaţa eu îl voi da vouă, că nimeni nu-l ştie ca mine, nu locuieşte departe de aici şi eu singur îl voi aduce şi-l voi da în mâinile voastre". Iar ei, ascultând, dănţuiau în casa lui Foca, pe care-l căutau.

Într-acea noapte, Foca şi-a gătit mormântul, rânduind toate cele de îngropare, a împărţit pe toate săracilor şi a petrecut noaptea în rugăciune. Iar a doua zi, când l-au întrebat unde este Foca, el le-a zis: "Eu sunt Foca, pe care voi căutaţi să-l ucideţi. Eu sunt robul lui Hristos, care de idolii voi cei spurcaţi mă lepăd; deci, omorâţi-mă".

Iar ostaşii se sfiau să ucidă un om atât de bun şi hotărâră să plece, spunând că nu l-au găsit.

Iar Foca îi ruga să-şi facă datoria, zicând: "Aşa îmi veţi face cel mai mare bine". După multă şovăire, ostaşii împliniră porunca împărătească.

Şi, aşa, milostivul grădinar Foca, din dragoste pentru Hristos, a primit cununa muceniciei.

Întru această zi, viaţa Sfântului Petru care a fost vameş (sec. VI)

În părţile Africii era un vameş, anume Petru, foarte nemilostiv, care niciodată nu miluia pe săraci, nici cugeta la moarte, nici la bisericile lui Dumnezeu nu mergea, nici îşi pleca urechile sale către cei ce cereau milostenie. Iar bunul iubitor de oameni Dumnezeu, Cel ce nu voieşte moartea păcătosului, ci se îngrijeşte de mântuirea tuturor şi, cu judecăţile pe care le ştie, pe fiecare îl mântuieşte, Acela şi cu Petru a făcut aceasta, după bunătatea Sa, şi l-a mântuit pe el, într-un chip ca acesta:

Într-o vreme, şezând săracii şi scăpătaţii în uliţă, au început a lăuda casele celor milostivi şi a ruga pe Dumnezeu pentru dânşii, iar pe cei nemilostivi îi ocărau. Deci a ajuns cuvântul şi despre acest Petru, că este cu totul nemilostiv. Şi se întrebau unul pe altul: "Oare, luat-a cineva, cândva, vreo milostenie din casa lui Petru?" Şi toţi zicând că nimeni n-a luat de la dânsul ceva, s-a ridicat un sărac şi a zis: "Ce-mi veţi da mie şi eu voi merge acum şi voi scoate de la dânsul milostenie?" Şi au făcut între dânşii rămăşag.

Deci, mergând săracul, a stat la poarta casei lui Petru. Iar, ieşind Petru din casă şi ducând la masa dregătorului un catâr încărcat cu pâine, i s-a închinat lui săracul, cel ce făcuse rămăşag cu tovarăşii săi, şi a început a cere milostenie, într-adins plângându-se. Iar el, neaflând piatră, a apucat o pâine şi a aruncat-o în cel sărac şi l-a lovit pe el în obraz şi s-a dus. Iar săracul, apucând pâinea, a mers la tovarăşii săi, zicând că din înseşi mâinile lui a luat pâinea aceasta. Şi a lăudat pe Dumnezeu că Petru este milostiv.

Iar, după două zile, s-a îmbolnăvit vameşul, până s-a apropiat de moarte, şi s-a văzut într-un vis, pe sine fiind cercetat la o oarecare judecată şi faptele lui, punându-se în cumpănă: de o parte a cumpenelor stăteau nişte arapi întunecaţi şi răi, iar de cealaltă parte stăteau nişte bărbaţi luminoşi foarte şi frumoşi la chip. Deci, arapii, apucând toate faptele cele rele pe care Petru vameşul le făcuse din

tinereţe şi în toată viaţa sa, le puneau în cumpănă, iar bărbaţii cei din lumină purtători nimic bun nu aflau din faptele lui Petru, ca să pună de cealaltă parte a cumpenii şi stau înfricoşaţi şi, nedumirindu-se, ziceau unul către altul: "Aşadar, noi n-avem nimic aici?"

Atunci a răspuns unul dintre dânşii: "Cu adevărat nu avem nimic, fără numai o pâine pe care a dat-o lui Hristos, mai înainte cu două zile, dar şi aceea fără de voie". Deci, puseră pâinea aceea de cea parte a cumpenei şi îndată a tras cumpăna mai mult decât cealaltă. Atunci ziseră către vameş bărbaţii cei frumoşi la chip: "Mergi, sărace Petre, şi mai adaugă la pâinea aceasta, ca să nu te ia pe tine arapii cei răi şi să te ducă la munca cea veşnică".

Deci, venindu-şi în sine, Petru cugeta la cele ce văzuse şi a cunoscut că, nu nălucire, ci adevăr era visul, că a văzut toate păcatele ce făcuse din tinereţe, pe care acum le şi uitase, şi pe care arapii, adunându-le, le puneau în cumpănă. Şi zicea în sine Petru minunându-se: "Dacă o pâine, pe care am aruncat-o în faţa săracului, atât de mult m-a ajutat pe mine, că nu m-au luat pe mine diavolii, cu cât mai mult milostenia cea multă, cu blândeţe şi cu osârdie făcută, va ajuta acelora care, fără de cruţare, îşi împart bogăţia lor la săraci."

Şi de atunci s-a făcut mult prea milostiv, cât nici pe sine n-a voit să se cruţe. Deci, oarecând, mergând el la a sa vamă, ca vameş ce era, l-a întâmpinat un corăbier gol, care sărăcise la picioarele lui, cerea să-i dea lui o haină, ca să-şi acopere goliciunea trupului său, iar Petru, dezbrăcând de pe sine haina cea de deasupra, bună şi de mult preţ, i-a dat-o lui. Iar corăbierul, ruşinându-se să umble într-o haină ca aceea, a dat-o pe ea la un negustor să o vândă.

Deci, s-a întâmplat ca Petru, întorcându-se de la vama sa, a văzut haina aceea spânzurată în târg la vânzare, drept care s-a mâhnit foarte. Şi, mergând în casa sa, n-a gustat hrană, de mâhnire, ci a încuiat uşa cămării sale şi şedea suspinând şi tânguindu-se; şi gândind întru sine, zicea: "N-a primit Dumnezeu milostenia mea, n-am fost vrednic să aibă săracul pomenirea mea". Şi aşa, mâhnindu-se şi suspinând, a adormit puţin.

Şi iată a văzut pe un oarecare frumos la chip şi strălucitor mai mult decât soarele, având o cruce în jurul capului Său, îmbrăcat în acea haină, pe care el o dăduse corăbierului celui sărac. Şi L-a auzit pe El, zicând către dânsul: "Ce plângi, întristându-te, frate Petre?"

Iar el a răspuns: "Cum să nu plâng, Stăpânul meu, că pe cele ce dau săracilor, din acelea ce mi-ai dat mie, pe acelea ei iarăşi le vând în târg".

Atunci i-a zis lui Cel ce i Se arătase: "Oare cunoşti haina aceasta pe care Eu o port?"

Iar vameşul i-a răspuns: "Aşa, Stăpâne, o cunosc, că este a mea, cu care am îmbrăcat pe cel gol".

Zis-a lui Cel ce Se arătase: "Nu te mâhni, dar. Iată, de când ai dat-o săracului, Eu am luat-o şi o port, precum mă vezi, şi-ţi laud buna ta schimbare, că M-ai îmbrăcat pe Mine, cel ce pier de frig".

Şi, deşteptându-se din somn, vameşul a înţeles şi a început a ferici pe cei săraci şi a zis întru sine: "Dacă săracii sunt Hristos, viu este Domnul, nu voi muri până ce voi fi şi eu ca unul dintr-înşii".

Deci, îndată şi-a împărţit toate averile sale la săraci şi pe robi i-a slobozit şi numai un rob lăsându-şi, i-a zis lui: "Vreau să-ţi spun ţie o taină, pe care să o păzeşti şi să mă asculţi. Că de nu mă vei asculta pe mine şi de nu vei păzi aşezământul meu, să ştii că la străini te voi vinde pe tine".

Iar robul i-a zis lui: "Pe toate cele ce-mi vei porunci stăpâne, dator sunt să le fac". Şi Petru i-a zis lui: "Să mergem în sfânta cetate, să ne închinăm mormântului celui făcător de viaţă, al lui Hristos şi acolo să mă vinzi pe mine la cineva din creştini şi preţul meu să-l dai săracilor şi tu singur slobod vei fi".

Iar sluga aceea, mirându-se de străina socoteală a stăpânului său, n-a primit să-l asculte pe el şi i-a zis: "A merge cu tine în sfânta cetate, dator sunt, ca o slugă a ta, dar a te vinde pe tine, stăpânul meu, asta să nu fie şi nu voi face aceasta nicidecum".

Şi i-a zis lui Petru lui, iarăşi: "De nu mă vei vinde pe mine, apoi eu te voi vinde pe tine la străini, precum mai înainte ţi-am zis ţie". Şi au mers la Ierusalim.

Şi, închinându-se la Sfintele Locuri, a zis iarăşi către slugă: "Vinde-mă pe mine, iar de nu mă vei vinde tu, apoi eu te voi vinde la barbari, în robie grea". Deci sluga, văzând gândul cel neschimbat al stăpânului său, l-a ascultat pe el, măcar că nu voia. Şi, aflând pe un cunoscut al său, om de Dumnezeu temător, faur de argint cu

meşteşugul, anume Zoil, i-a zis lui: "Ascultă-mă, frate Zoil, cumpără de la mine un rob bun".

Iar argintarul i-a zis lui: "Frate, să mă crezi că am sărăcit şi nu am ce să dau pentru dânsul".

Zis-a lui, iarăşi, sluga vameşului: "Să iei împrumut de la cineva, bani şi să-l cumperi pe el, că este foarte bun şi te va blagoslovi Dumnezeu pentru dânsul".

Deci, crezând cuvintele lui, Zoil a luat de la un prieten treizeci de galbeni şi a cumpărat cu ei pe Petru de la slugă lui, neştiind taina aceasta, că Petru este stăpânul slugii sale. Deci, sluga aceea, luând preţul pentru stăpânul său, s-a dus la Constantinopol, nespunând nimănui ceea ce făcuse, şi preţul acela l-a împărţit la săraci.

Iar Petru slujea lui Zoil lucrând ceea ce mai înainte nu se obişnuise, făcând uneori slujba bucătăriei, alteori curăţind gunoiul din casa lui Zoil, ori săpând pământul în grădină sau cu alte slujbe şi pătimiri muncindu-şi trupul său, smerindu-se fără de măsură. Deci, văzând Zoil că s-a blagoslovit casa lui din pricina lui Petru, precum oarecând casa lui Putifar din pricina lui Iosif, şi că bogăţia i se înmulţise, l-a iubit pe Petru şi se ruşina văzându-i nemăsurată lui smerenie.

Iar odată i-a zis lui: "Frate Petre, vreau să te slobozesc pe tine şi, apoi, aici, ca pe un frate să te am". Iar el n-a voit să fie slobod, ci ca un rob voia să-i slujească lui. Şi puteai să-l vezi, de multe ori, batjocorit de celelalte slugi, iar uneori şi bătut, şi în multe feluri ocărât, iar el pe toate acestea, le răbda, tăcând.

Iar într-o noapte, Petru a văzut, în vis, pe Cel în chip de soare, Care i Se arătase lui în Africa, purtând haina lui. Acela ţinea treizeci de galbeni în mâinile Sale, şi a zis către dânsul: "Să nu fii mâhnit, frate Petre, că Eu ţi-am primit preţul tău, dar să rabzi până la vremea, când vei fi cunoscut".

Iar după câţiva ani, au mers oarecare vânzători de argint, din părţile Africii, la Sfintele Locuri, ca să închine. Şi i-a chemat pe dânşii Zoil, stăpânul lui Petru, în casa lui, la ospăţ. Şi, când ospătau ei, au început a cunoaşte pe Petru şi unul altuia ziceau: "Cât mai seamănă omul acesta cu Petru vameşul".

Iar Petru, înţelegând aceasta, îşi ascundea faţa sa, ca nu cu totul să fie cunoscut. Însă ei l-au cunoscut bine şi au început a zice către cel ce-i chemase pe ei: "Kir Zoil, avem să-ţi spunem ţie un lucru. Să ştii că mare om ai în casa ta, slujindu-ţi ţie,

căci, într-adevăr, acesta este Petru, care avea mare putere în Africa şi pe mulţi robi ai săi i-a slobozit. Ci, sculându-ne, să-l luăm pe el, că mult s-a întristat dregătorul pentru dânsul, încă şi acum se mâhneşte din pricina lui".

Iar Petru, stând afară, a auzit aceste cuvinte ale lor şi, punând în pământ blidul pe care îl aducea, a alergat la poarta cetăţii, vrând să fugă, iar portarul curţii aceleia era mut şi surd din naştere şi numai prin semne închidea şi deschidea poarta. Deci, grăbindu-se să iasă robul lui Dumnezeu, a zis mutului: "Ţie îţi grăiesc, în numele Domnului nostru Iisus Hristos, deschide poarta degrabă".

Iar mutul a grăit: "Aşa, stăpâne, degrabă voi deschide". Şi îndată i-a deschis lui şi a ieşit. Deci, venind mutul la stăpânul său, a grăit înaintea tuturor şi toţi cei ai casei s-au mirat, auzindu-l pe el grăind. Şi sculându-se, căutară pe Petru şi nu l-au aflat.

Şi le zicea mutul: "Vedeţi că poate a fugit, că mare rob al lui Dumnezeu este. Că atunci, când a venit la poartă, mi-a zis mie aşa: "În numele Domnului Iisus Hristos îţi zic ţie: deschide-mi." Şi îndată am văzut ieşind din gura lui că o văpaie care s-a atins de gura mea şi am grăit".

Deci, sculându-se, toţi alergau în urma lui, dar nu l-au ajuns şi, căutându-l pretutindeni cu de-amănuntul, nu l-au aflat. Atunci s-a făcut jale mare pentru dânsul, că n-au ştiut că este un atât de mare rob al lui Dumnezeu şi au proslăvit pe Dumnezeu că are mulţi asemenea robi ai Săi ascunşi în lume. Iar Petru, fugind de omeneasca slavă, se ascundea prin neştiutele locuri, până la mutarea sa cea către Domnul, Căruia Se cuvine slavă în veci. Amin.

Proloage - Minunea Sfântului Foca (22 iulie)

Întru această zi (22 iulie), minunea Sfântului Foca.

Spunea un credincios din Pont că, Zinon cel tare a fost prins de duşmani, pe vremea lui Masalmia, care l-au legat în lanţuri, cu mâinile la spate.

Deci, zăcând pe pământ, Zinon s-a rugat, zicând: "Sfinte mucenice Foca, miluieşte-mă şi mă izbăveşte de primejdia aceasta şi de legături."

Şi, de mâhnire, îndată a adormit. Şi a văzut pe Sfântul Foca, atingându-se de el şi zicându-i: "Te iartă pe tine, Iisus Hristos."

Apoi, îndată, deşteptându-se, s-a aflat dezlegat din legăturile de fier şi a scăpat nevătămat.

Şi, ducându-se la casa sa, a prăznuit minunea Sfântului Foca.

Şi, încă şi acum, Sfântul Foca are dar de la Dumnezeu să apere pe toţi cei care-l cheamă pe el, cu credinţă, întru ispite şi în primejdii, pe pământ şi pe mare. Că proslăveşte Hristos, Dumnezeul nostru, pe cei ce-L proslăvesc pe El.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida din 22 septembrie

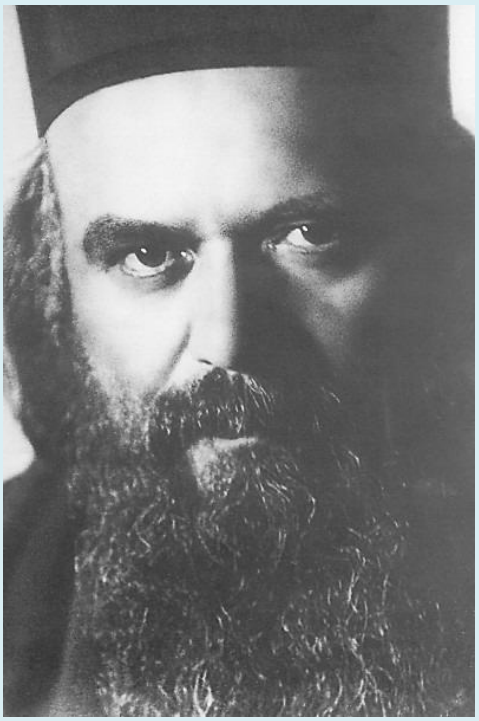

Pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Foca, episcopul Sinopei

Sfântul Foca încă din tinereţile lui s-a deprins cu toată creştineasca virtute. Ca episcop al cetăţii lui de baştină, adică al Sinopei cea de lângă Marea Neagră, el a întărit credinţa adevăraţilor credincioşi cu pilda vieţii şi cu dumnezeieştile cuvinte ale gurii lui, scoţând pe mulţi închinători la idoli din întunericul barbariei şi aducându-i la adevărata credinţă, a lui Hristos. Pentru aceasta păgânii cei cu inimi învârtoşate 1-au urât de moarte pe Sfântul Foca.

Acesta a văzut printr-o vedenie dăruită lui de la Domnul că va lua moarte mucenicească: o turturea albă a venit şi s-a aşezat pe capul lui, purtând în cioc o cunună de flori minunate, pe care apoi a aşezat-o pe capul lui.

Sfântul Foca a auzit şi un glas, care a zis: „Iată paharul plin şi băutura amestecată, iar tu ai să-1 bei pe acesta!"

De la această vedenie plăcutul lui Dumnezeu a înţeles că în curând moarte mucenicească pentru mărturisirea lui Hristos Domnul va lua. El nu s-a temut, ci cu mulţumită şi recunoştinţă faţă de Dumnezeu s-a încins pentru calea muceniciei gătită lui.

La scurtă vreme, un anume principe, Africanus, 1-a chemat pe Sfântul Foca la anchetă, supunându-1 după aceea unor torturi bestiale. Torţionarii 1-au bătut cu sălbăticie şi i-au umplut tot trupul de răni. Apoi, ţinându-1 o vreme în temniţă, 1-au aruncat în apă clocotită, unde viteazul oştean al lui Hristos şi-a dat sfântul lui suflet şi s-a sălăşluit astfel întru bucuria Domnului său.

Sfântul sfinţit mucenic Foca a luat cununa veşnicei slave în timpul domniei împăratului Traian.

Pomenirea Sfântului proroc Iona

Acest sfânt prooroc a trăit cu mai bine de opt sute de ani înainte de Hristos. Sfânta Tradiţie zice că el a fost fiul văduvei din Sarepta Sidonului, pe care prorocul Ilie 1-a înviat din morţi.

Prin aceea că a fost înghiţit de o balenă uriaşă [un chit] în al cărei pântece a stat trei zile şi trei nopţi, el a închipuit cele trei zile pe care le-a stat Mântuitorul Hristos în mormânt şi prin ieşirea lui din pântecele chitului, el a închipuit învierea Domnului nostru Hristos din morţi.

Toate cele privitoare la acest minunat prooroc al lui Dumnezeu se află scrise în Cartea proorocului Iona din Sfânta Scriptură a Vechiului Testament.

Pomenirea Sfântului mucenic Foca, grădinarul

Acest Sfânt Foca a fost compatriotul Sfântului sfinţit Foca pomenit tot întru această zi [vezi mai sus].

El a avut o grădină în cetatea Sinope de la Marea Neagră, pe care o cultiva cu mâinile lui. El miluia pe toţi trecătorii cu roade din grădina lui, iar sufletele aceloraşi le miluia cu cuvântul lui Dumnezeu.

Dar un anume dregător prigonitor al creştinilor, auzind de el şi de faptele lui, a trimis acolo soldaţi care să îl ucidă.

Sfântul Foca i-a primit pe soldaţi cu atâta ospitalitate neprefăcută, încât aceştia nu au mai avut curajul să împlinească crima poruncită. Dar Sfântul Foca nu i-a lăsat, ci i-a convins să-şi ducă misiunea până la capăt. La locul uciderii lui, deasupra sfintelor lui moaşte făcătoare de minuni, s-a ridicat o Sfântă biserică purtând hramul numelui lui.

Sfântul Foca este cu deosebire cinstit de marinari, iar ajutorul lui îl cheamă toţi cei care călătoresc pe mare.

Sfântul mucenic Foca, grădinarul a luat mucenicia la anul 320.

Pomenirea Sfântului cuvios Cosma de la Mânăstirea Zografu

Sfântul Cosma se trăgea dintr-o familie nobilă din Bulgaria. Când părinţii lui au voit să-1 însoare, Sfântul Cosma s-a refugiat la Muntele Athos.

El a fost sihastru şi mare făcător de minuni. El s-a nevoit cu toate nevoinţele pustniceşti într-o peşteră de lângă Mânăstirea Zografu.

Preasfânta Născătoare de Dumnezeu s-a arătat lui, nu numai o dată.

El este cunoscut ca cel mai mare ascet şi făcător de minuni dintre Părinţii zografiţi. Vestita chilie în care s-a nevoit în tăcere Sfântul Cosma, biruind acolo toate căpeteniile diavoleşti există şi astăzi, în partea de nord-vest a Sfintei Mânăstiri Zografu. Fiind plin de harul Duhului Sfânt al străvederii, el a arătat evenimente de la mari depărtări de timp şi spaţiu.

El a adormit întru bătrâneţi adânci, în douăzeci şi două de zile ale lunii septembrie din anul 1323, strămutându-se, după o viaţă plină de lupte duhovniceşti încununate de biruinţă, la cereştile locaşuri ale bucuriei Domnului Hristos.

Pomenirea Sfântului Petru cel milostiv

Acesta a fost un plăcut al lui Dumnezeu care s-a nevoit şi s-a săvârşit în veacul al şaselea (Vezi Cugetarea dintru această zi).

Pomenirea Sfântului Iona, presbiterul

Acest Sfânt Iona a fost tatăl Sfântului Teofan, scriitorul de canoane şi al Sfântului Teodor, scrisul.

El a fost făcător de minuni şi s-a săvârşit către Domnul la Mânăstirea Sfântului Sava cel sfinţit, în veacul al nouălea.

Cântare de laudă la Sfântul proroc Iona

O, cetate a Ninivei! Tu colcăi de păcat,
Iar Domnul pe Iona trimite să te vindece pe tine!
Dar Iona nu vrea, fuge, de Domnul se ascunde.

Ci unde vrei tu, Iona, de la Domnul să fugi?
Iona adoarme, şi-n timpul somnului lui
Furtună mare Domnul ridică.
Domnul nu se grăbeşte, ci la timp potrivit,
El pe tine te află, proroce Iona!

Izbit fiind de valuri, de chit înghiţit,
Tu strigi: "O, de Cine am fugit?
Indrăznit-am eu, vierme iar nu om, ca să fug de Cel
De Care nimeni nu se poate ascunde!"

Domnul pe Iona bate dar îl şi miluieşte,
Şi prin a Lui Providenţă îl proslăveşte în veci.
Tu ninivitenilor, Proroace, să le proroceşti n-ai voit,
Dar printr-a chitului pedeapsă silit eşti acum
Lor să li-L vesteşti pe Hristos Cel Veşnic!

Nu voieşti cu cuvinte? Vesti-L-vei deci prin fapte,
Vesti-vei aşadar a omului moarte şi înviere!

Ale tale fapte, Iona Proroace, nu vor pieri nicicând,
Şi prin a ta pildă Domnul pururea oamenilor va grăi.

El prin tine pururea arăta-va a Domnului mare milă
Care te-a mântuit pe tine, şi cetatea Ninive.

Prin tine arăta-se-va puterea pocăinţei
Şi a lui Dumnezeu iertare.

Ţie ţi-a părut rău de un vrej ce s-a uscat,
Iar Domnul ţi-a arătat cu cât mai mult
Îi este Lui milă de oameni.

Pentru rugăciunile Sfântului prooroc Iona,
Mult îndurate Doamne,
Izbăveşte-ne pe noi de iadul cel de veci!

Cugetare

Când omul simte fără putinţă de tăgadă mila lui Dumnezeu asupra lui, el este uimit, ca trezit dintr-un somn urât şi îi este ruşine de orbirea lui în faţa marii milostiviri a lui Dumnezeu.

În vremea împăratului Iustinian era mai mare peste strângătorii de impozite din Africa un anume Petru, bărbat foarte bogat, dar foarte rău şi nemilostiv. Cerşetorii se plângeau mereu că nu au văzut niciodată măcar un bănuţ de la acest Petru.

Odată unul dintre ei a pus rămăşag că îl va face pe Petru să-1 miluiască şi fără să vrea. El atât de mult s-a ţinut de el cerşind în urma lui, încât de mânie, Petru 1-a lovit cu ce a avut la îndemână, iar la îndemâna atunci a avut o pâine.

Bucuros, cerşetorul a luat pâinea şi a fugit, îndată după aceea Petru a căzut greu bolnav şi a avut o vedenie: se făcea că îl interoghează sălbatic diavolii din iad. Se afla acolo şi o balanţă. Pe unul din talerii acelei balanţe diavolii îngrămădeau păcatele lui Petru, iar celălalt taler stătea gol, ridicat în sus.

În jurul talerului gol plângeau îngerii, căci nu puteau afla nici măcar o singură faptă bună care să echilibreze măcar un pic balanţa vieţii lui Petru.

Unul dintre îngeri a zis: "Nu avem decât pâinea cu care 1-a lovit mânios, alaltăieri, pe acel cerşetor.»

Îngerii au pus acea pâine pe cântar şi pâinea a biruit greutatea păcatelor lui Petru.

Terminându-se vedenia, Petru şi-a zis: "Cu adevărat, nu vedenie, ci adevăr aievea văzut-am eu acum, căci toate păcatele din copilăria mea şi până acum s-au perindat sub ochii mei. Iar dacă acea pâine pe care am aruncat-o cu mânie în cerşetor a avut atâta putere, oare câtă putere nu vor avea milosteniile pe care le voi face de bună voie, cu dragă inimă şi din toate puterile mele?»

De atunci înainte Petru s-a făcut cel mai milostiv bărbat din cetate. El şi-a împărţit toate averile săracilor şi s-a vândut pe sine rob pentru treizeci de galbeni de aur.

Dar şi pe aceştia i-a împărţit ca milostenie la săraci, întru Numele lui Hristos. De atunci el s-a numit Petru cel milostiv.

Luare aminte

Să luăm aminte la mânia lui Dumnezeu împotriva Regelui Iosafat (II Paralipomena 18-20):

- *La cum Iosafat s-a aliat cu idolatrul Regele Ahab şi aproape că a pierit;*
- *La cum el s-a aliat şi cu Regele Ohozia şi iarăşi a suferit pierderi mari;*
- *La cum Domnul nu voieşte ca cei credincioşi să se unească cu necredincioşii.*

Predică despre Duhul Sfânt Domnul, Mângâietorul

Şi Eu voi ruga pe Tatăl şi alt Mângâietor vă va da vouă, ca să fie cu voi în veac (Ioan 14: 16).

Fraţilor, acolo unde este iubire, poruncă nu mai există. Rugămintea ia locul poruncii, între cei care au dragoste unul faţă de celălalt, rugămintea are o putere mai mare decât o are porunca între cei care nu se iubesc.

Sfântul Proroc Isaia numeşte Sfânta Treime Mare Sfat (Isaia 9: 5), iar pe Fiul întrupat al lui Dumnezeu înger de Mare Sfat - adică, Vestitor.

Dar ce legătură are acest Sfat cu unitatea din sânul Treimii? Dar omul însuşi unul singur este şi totuşi zicem că el se sfătuieşte cu sine însuşi. Căci mintea omului o întreabă pe voinţa lui: "Poţi tu aceasta?" Apoi o întreabă pe inima omului: "Voieşti tu aceasta?" Apoi voinţa şi inima omului împreună o întreabă pe mintea lui: "Ştii tu cum să facem noi ca să dobândim aceasta?" Şi cu toate acestea omul care se sfătuieşte astfel cu sine este unul singur, o singură persoană.

Desigur, nu am adus aici decât o comparaţie palidă şi plină de eroare a modului în care are loc Sfatul din sânul Sfintei Treimi, căci între Persoanele Sfintei Treimi nu există ignorare a voii Uneia din partea Celorlalte Două, nici subordonare a Vreuneia faţă de Cealalte Două, ci deplină armonie şi egalitate domneşte între Persoanele Sfintei Treimi. Ceea ce voieşte Tatăl, imediat voiesc şi Fiul şi Duhul Sfânt.

Şi alt Mângâietor vă va da [Tatăl] vouă. Să observăm cu câtă siguranţă ne grăieşte nouă Fiul lui Dumnezeu! Este siguranţa Aceluia care ştie că orice va cere sau va

sfătui să se facă se va şi împlini grabnic şi va fi şi binecuvântat de Marele Sfat al Sfintei Treimi!

Tatăl va voi să trimită, iar Duhul va primi cu bucurie să fie trimis! Fiul lui Dumnezeu nu zice: Mă voi ruga Tatălui Meu ca să vă trimită şi cred că vă va trimite. Ci El zice: Mă voi ruga Tatălui Meu ca să vă trimită şi El vă va trimite: Eu voi ruga pe Tatăl şi alt Mângâietor vă va da vouă, ca să fie cu voi în veac. Prin aceste cuvinte se descoperă deplina egalitate a Fiului cu Duhul Sfânt.

Cu alte cuvinte Domnul zice: Tatăl vă va trimite vouă alt Mângâietor, egal în putere cu Mine, De o fiinţă cu Mine şi de Aceeaşi Cinste cu Mine. El puternic este ca să lucreze pentru Mine în modul Lui propriu, potrivit însuşirilor Lui de Persoană Dumnezeiască, care sunt doar ale Lui, diferite de însuşirile Persoanei Mele, care sunt Fiu.

O, fraţilor, oare vedem noi cum lucrează tainic mântuirea noastră Persoanele Cele Nedespărţite ale Sfintei Treimi? Oare vedem noi ai Cui suntem? Oare vedem noi care este cinstea noastră, de câtă onoare suntem noi învredniciţi, noi cei muritori şi plini de păcate?

O, prea cinstită şi Preaslăvită Treime Sfântă Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi păcătoşii, Căci noi numai Ţie Unuia ne închinăm şi pe Tine Te slăvim în veci. Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului sfinţit mucenic Foca (22 iulie)

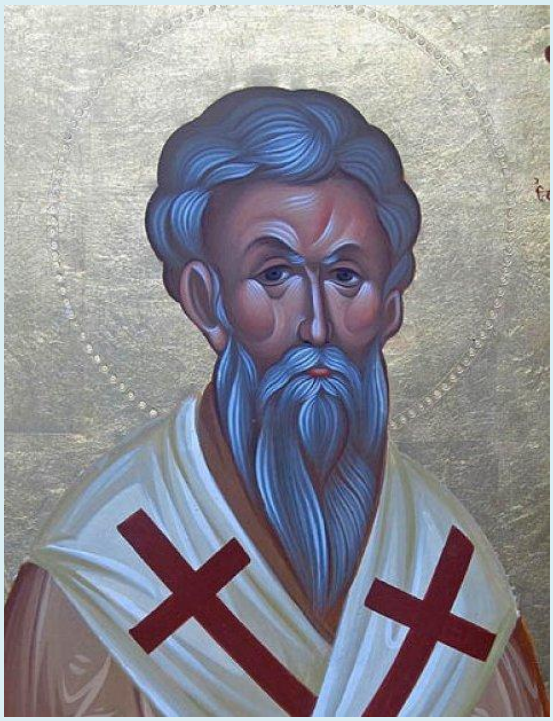

În această zi se prăznuieşte mutarea cinstitelor moaşte ale Sfântului Foca din Pont la Constantinopol, mutare ce a avut loc pe la anul 404.

Sărbătoarea muceniciei sfântului se prăznuieşte în douăzeci şi două de zile ale lunii septembrie, zi în care se face pomenire de viaţa şi de martiriul lui.

Dar şi astăzi prăznuieşte Biserica o minune a sfântului. Arabii au luat prizonier un bărbat pe nume Pontinus. Ei 1-au legat în obezi, i-au legat mâinile la spate şi 1-au lăsat într-un loc, să moară. Zăcând cu faţa la pământ şi neputând face nici cea mai mică mişcare, Pontinus a strigat: „O, Sfinte sfinţite mucenice Foca, ai milă de mine şi mă mântuieşte!"

Strigând acestea el a adormit, iar în vis Sfântul sfinţit Foca, mucenicul s-a apropiat de el, 1-a atins la mână şi i-a zis: *Te iartă pe tine Domnul şi Dumnezeul nostru Iisus Hristos!*

Când Pontinus s-a trezit, el s-a aflat slăbit din legături. El s-a ridicat şi a plecat spre casa lui.

Sfântul sfinţit mucenic Foca a fost de atunci înainte Sfântul patron al casei lui.

23 iulie (4 august) - Mutarea moaştelor Sfântului sfinţitului mucenic Foca (episcopul) din Sinope la Constantinopol

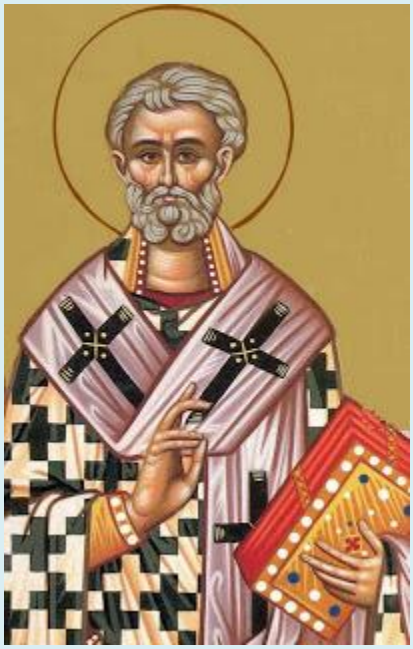

Sfântul sfinţit mucenic Foca a fost episcop în Sinope (astăzi pe ţărmul turcesc al Mării Negre) şi a murit ca un martir în anul 117, în timpul persecuţiei împotriva creştinilor declanşate de împăratul Traian (98-117). Unele surse spun că a fost lăsat să moară într-o baie încinsă.

Sfântul Foca este sărbătorit la 22 septembrie după calendarul bisericesc gregorian (Biserica Ortodoxă Română) şi cu 13 zile mai târziu, la 5 octombrie, după calendarul bisericesc iulian (Biserica Ortodoxă Rusă).

La 23 iulie (respectiv, 4 august), ortodocşii pomenesc mutarea moaştelor Sfântului mucenic Foca din Sinope, cetatea în care s-a născut şi a fost episcop, la Constantinopol (fosta capitală a Imperiului Roman de Răsărit şi a Imperiului Bizantin, Istanbulul de astăzi, numele original: Bizanţ).

Strămutarea moaştelor a fost decisă după numeroase tămăduiri şi minuni săvârşite la mormântul din Sinope.

Moaştele sfântului mucenic au fost strămutate la Constantinopol în ziua de 23 iulie a anului 403 sau 404, potrivit Bisericii Române.

Biserica Rusă consideră, însă, că era o zi de 22 iulie. Din acest motiv, între cele două calendare bisericeşti există un decalaj de doar 12 zile (nu de 13, cum este firesc).

Cei mai mulţi dintre creştinii ortodocşi din Republica Moldova se conduc de calendarul bisericesc iulian (rusesc) şi sărbătoresc la 4 august aducerea moaştelor Sfântului Foca. Totodată, în această zi este cinstit şi un alt sfânt cu numele Foca.

Creştinii basarabeni dau o mare importanţă acestei sărbători (4 august), chiar mai mare decât zilei de pomenire a Sfântului Foca (5 octombrie). În ziua de 4 august, oamenii sunt foarte prudenţi cu focul, gospodinele preferă să nu gătească, existând credinţa populară că cei împovăraţi de păcate se pot frige.

De menţionat că nu doar românii asociază numele sfântului cu focul (Foc - Foca). Acelaşi lucru îl fac şi creştinii ortodocşi ruşi, care, de asemenea, îl consideră protector al pompierilor şi în caz de incendii.

În primele secole creştine, Sfântul Foca era considerat mai ales protector al marinarilor şi în caz de înec.

Sinaxarele vorbesc despre trei sfinţi mucenici cu numele Foca - "episcopul", "grădinarul" (tot din Sinope) şi un al treilea, care a "strălucit cu toate faptele cele bune" şi a fost martirizat prin spânzurare pe vremea împăratului Traian. "Episcopul" şi "grădinarul" sunt pomeniţi toamna, în ziua menţionată.

Despre Sfântul mucenic Foca "grădinarul" se spune că şi-a săpat singur mormântul, chiar în grădina casei sale, în noaptea în care i-a adăpostit pe ostaşii trimişi să-l execute.

Iată cum este povestită întâmplarea în sinaxare:

"Sfântul mucenic Foca a trăit în Sinope, în timpul împăratului Traian. Auzind dregătorul cetăţii Sinope că Foca se închină lui Hristos, a trimis ostaşii să-l ucidă.

Văzându-i, din grădină, trecând pe uliţă, Foca i-a strigat: "Pe cine căutaţi?". Ostaşii au răspuns: "Căutăm pe Foca!"

Mucenicul, înţelegând că i s-a apropiat sfârşitul pământesc, le-a zis: "Veniţi la mine şi eu vă voi spune unde îl găsiţi, îl cunosc foarte bine".

I-a primit în casa lui şi i-a ospătat din belşug. La masă, dialogul a continuat:
- Şi pentru ce pricină căutaţi pe omul acela?
- Ne-a trimis mai marele să-l ucidem pentru că este creştin!
- Rogu-vă, stăpânii mei, rămâneţi până mâine în casa mea, veselindu-vă, mâncând şi bând, iar dimineaţa eu îl voi da vouă, că nimeni nu-l cunoaşte ca mine. Singur îl voi aduce şi-l voi da în mâinile voastre.

În acea noapte, mucenicul Foca n-a dormit deloc, s-a dus în grădină, a mângâiat pentru ultima dată florile, şi-a săpat apoi mormântul, a împărţit haine şi mâncare săracilor, s-a rugat, iar dimineaţa, când ostaşii l-au întrebat unde este Foca, le-a răspuns: “Eu sunt!”

Cutremuraţi, aceştia, deşi nu le venea să creadă, au împlinit porunca dregătorului păgân.”

(Publicat de Eleonora Lisnic - marți, august 03, 2010)

Arhim. Mihail Daniliuc - Sfinții mucenici Foca și focul iubirii pentru Mântuitorul Hristos

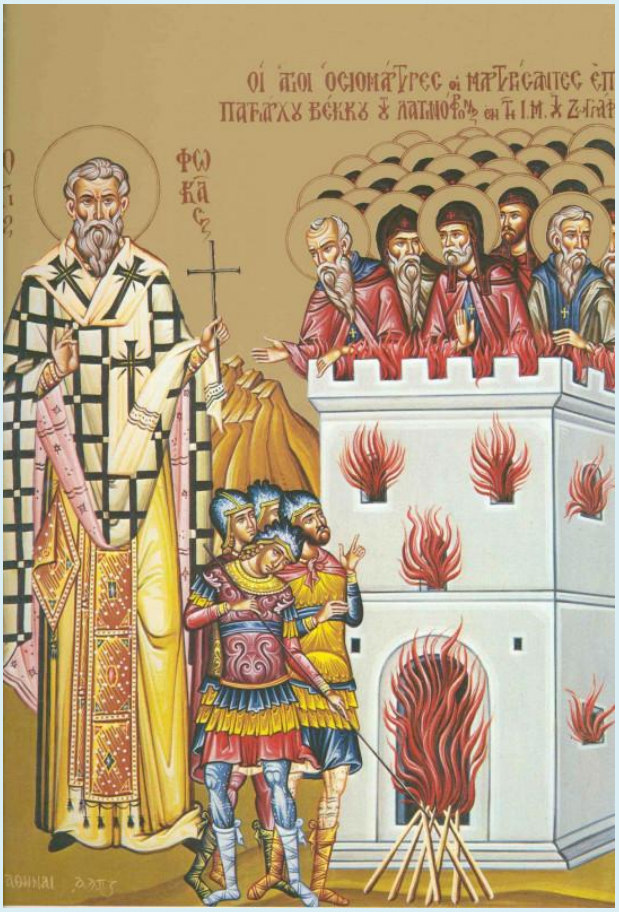

27 iul, 2021

An de an, în ziua de 23 iulie pomenim mutarea, de la Sinope la Constantinopol, a cinstitelor moaște ale Sfântului sfințit mucenic Foca, episcopul cunoscutei cetăți din Pont, ucis din porunca împăratului Traian. Acesta mai are o zi de prăznuire, cea a martirajului său, la 22 septembrie.

În aceeași zi de septembrie se face pomenirea unui alt Sfânt mucenic Foca, tot locuitor al anticei așezări Sinope, martirizat cu o sută de ani mai târziu, din porunca crudului împărat Dioclețian.

Nu sunt singurii sfinți cu acest nume: în 15 aprilie, Sinaxarul mare amintește de un alt martir cu numele Foca, pomenit într-un grup de 18 creștini, probabil trecuți la cele veșnice în aceeași zi; în 18 decembrie, Sinaxarul face amintire de încă un mucenic Foca, ucis de sabie odată cu Sfântul Ermil.

Se pare că numeroși credincioși din veacurile primare iubeau acest nume, dispărut din onomastica actuală, însă rămas în istorie nu doar în martirologiile creștine, ci și în lista împăraților bizantini, unde găsim doi basilei numiți astfel: Flavius Focas, care a condus destinele Imperiului Bizantin între anii 602 şi 610, și Nichifor al II-lea Focas, între 963 şi 969. Etimologia grecească a numelui Foca ne duce la denumirea golfului corintic Phokeos, iar termenul de „phoke” înseamnă sigiliu.

Dacă toți cei patru martiri cu numele Foca au în comun credința, focul iubirii pentru Mântuitorul Hristos și Evanghelia Sa, precum și sfârșitul mucenicesc al vieții lor pământești, unul dintre ei, zis și „grădinarul”, ne impresionează prin modul său aparte de a-și pregăti întâlnirea cu Dumnezeu.

Din viața lui aflăm că era pălmaș al pământului, dar nu unul oarecare, ci foarte priceput, iubindu-și meseria, plantele și florile. De aceea i s-a și spus „grădinarul”.

Sinaxarul chiar ne arată că din truda mâinilor sale se întreținea, dar făcea și foarte multă milostenie: ajunsese cunoscut în tot ținutul pentru dragostea cu care îi primea pe străini și călători sub acoperișul casei sale, devenită o adevărată „grădină” a roadelor îmbelșugate ale prezenței și lucrării harului dumnezeiesc. Virtuțile și credința sa au stârnit o adâncă invidie în jur, mai cu seamă de când s-a aflat că Foca grădinarul este creștin.

Biserica și membrii ei traversau o perioadă foarte grea, căci crudul împărat Dioclețian pornise deja cea mai aspră prigoană împotriva creștinilor. Dregătorii cetăților, pe baza prescriptelor imperiale, îi omorau fără judecată pe toți cei descoperiți sau denunțați drept mărturisitori ai credinței creștine.

O astfel de „știre” a ajuns și la urechile conducătorului cetății Sinope: Foca grădinarul nu doar că era creștin, dar atrăgea la credința lui o sumedenie de închinători ai zeilor. Din această pricină, a trimis soldații ca să-l găsească și să-l omoare. Ajungând călăii prin dreptul locuinței sale, Foca i-a întrebat: „Pe cine căutați”? Ei au răspuns: „Pe Foca grădinarul”. „Veniți de ședeți în casa mea și vă voi ospăta, iar apoi vă voi duce la dânsul. Îl cunosc, dar se ascunde bine și fără a vă spune eu unde este nu o să-l găsiți”. Soldații au intrat în casă, iar Foca i-a primit cu bucurie, i-a ospătat, îndemnându-i să zăbovească și peste noapte, împlinind toate cele ale filoxeniei. În timp ce soldații se desfătau în locuința lui, gazda se pregătea, pe furiș, de marea întâlnire cu Hristos Dumnezeu: și-a săpat singur mormântul, a rânduit ca tot ce avea pe lângă casă să se împartă săracilor, iar apoi, către revărsatul zorilor, îngenunchind, s-a rugat fierbinte ca Domnul să-i dea curaj mărturisitor. Trezindu-se gealații, l-au întrebat: „Unde este Foca? Ai spus că ni-l aduci”. Iar el a zis: „Eu

sunt Foca, pe care voi îl căutați să-l ucideți. Eu sunt robul lui Hristos și nu mă voi lepăda de El pentru idolii voștri spurcați". Soldații au rămas uimiți de cele întâmplate, întrebându-se: „Cum să omorâm un om așa de bun, care ne-a găzduit și ne-a primit în casa sa cu așa bucurie? Vom zice dregătorului că nu l-am găsit. Nu putem să-l omorâm". Dar Foca grădinarul se ruga de ei, zicându-le: „De mă veți omorî, mare bine îmi faceți". După îndelungate ezitări, soldații l-au ucis și, așa, focul iubirii pentru Hristos i-a adus cununa muceniciei grădinarului Foca.

Deoarece Sinaxarul face amintire de ocupația lui Foca din Sinope, de dragostea sa pentru plante și flori, Sfântul Foca grădinarul a fost considerat un sfânt protector al grânelor, al câmpurilor cultivate, al florilor, pe care le-a iubit nespus: se zice chiar că în noaptea pregătirii nu a uitat să treacă prin grădină ca să-și ia rămas-bun de la ele.

Dar în tradiția populară românească Sfântul Foca este făcut „responsabil" de incendiile de vegetație. De aceea în popor sărbătoarea Sfântului Foca din 23 iulie se mai numește și „opârlia", oamenii păzind această zi fără a munci la câmp, pentru a-l îmbuna pe sfânt, așa încât să nu se abată incendiul asupra fânului, a paielor și a altor culturi combustibile.

Cunoscând viața Sfântului Foca grădinarul, prăznuit, de altfel, la 22 septembrie, înțelegem că asemenea tradiții se arată păguboase și deloc ziditoare pentru viața noastră spirituală. Sfinții lui Dumnezeu ne sunt mijlocitori și ajutători, iar nicidecum cei ce ne-ar „sabota" în lucrarea noastră.

Dacă în tradiția românească tot s-a făcut această asociere cu focul a numelui Foca, să-i rugăm pe toți cei patru martiri Foca să ne aprindă în suflete focul dragostei pentru credința cea adevărată, trăită și mărturisită în duhul evlaviei unei viețuiri autentic creștine.

Sfântul Foca, prezent la slujba părintelui Nicolae

Se lumina de ziuă spre prăznuirea Sfântului sfințit mucenic Foca. Toate surorile se adunaseră pentru Utrenie. Una dintre fiicele sale duhovnicești era alături de părintele Nicolae, în partea dreaptă. Și așa cum era în picioare, în strană, a cuprins-o un somn ușor. Astfel aflându-se, văzu în spatele părintelui un preot maiestuos, cu camilafcă, urmărind slujba.

Îndată revenindu-și, îi spuse părintelui Nicolae: „Părinte, un preot maiestuos stând în spatele sfinției voastre, urmărește cu atenție cum cântăm slujba...”.

Atunci, părintele Nicolae își duse degetul la gură și-i spuse: „Ssst! Este sfințitul mucenic Foca”. Și apoi tăcu, pentru ca să nu audă și celelalte. Pe cât putea, unele ca acestea le ascundea. Avea o mare comuniune cu Sfinții și credea că este un lucru firesc faptul de a-i vedea.

(Monahia Marta, Sfântul Nicolae Planas ocrotitorul celor căsătoriți, Editura Evanghelismos, București, 2008, pp. 58-59)

Sfântul mucenic Foca grădinarul, Turcia (22 septembrie)

Acesta este diferit de Sfântul sfințit mucenic Foca, pomenit tot în ziua de astăzi, episcopul cetății Sinopei în care avea să viețuiască peste mai bine de un veac Sfântul Foca grădinarul.

Sfântul mucenic Foca îşi făcuse o grădină aproape de mare, în care sădind întruna felurite verdeţuri şi vânzând din acestea, avea hrana pentru sine şi ajuta pe cei săraci, iar alte verdeţuri din grădina sa le punea lângă drum ca să le ia cei ce treceau pe acolo.

Fiindcă era foarte iubitor de prieteni şi străini, făcea mai mare grădină duhovnicească în sufletul său, căci în ea se înmulţeau roadele cele duhovniceşti precum dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, milostivirea, credinţa, blândeţea şi înfrânarea poftelor.

Însă auzind despre dânsul un oarecare stăpânitor al ţării aceleia, trimise ostaşi ca să-l omoare.
Mergând deci slujitorii, Sfântul Foca îi întâmpină întrebându-i:
- Pe cine căutaţi?

Aflând de la aceştia că pe dânsul îl caută, Sfântul Foca le spuse:
- Întoarceţi-vă la mine, domnii mei, şi eu voi spune vouă despre dânsul.

Şi îi primi în casa lui ospătându-i din destul, apoi le spuse:
- Rogu-mă vouă, stăpânii mei, îngăduiţi până mâine în casa mea mâncând şi bând şi dimineaţa eu îl voi da pe el vouă. Că nimeni nu-l ştie aşa precum îl ştiu eu şi locuieşte nu departe de mine. Acum s-a dus oareunde, dar va veni fără de zăbavă şi eu singur îl voi aduce în mâinile voastre

Iar el în acea vreme îşi găti mormânt în grădină şi îşi rândui toate cele spre trebuinţa îngropării. Orice avea le împărţi săracilor şi apoi petrecu toată noaptea în rugăciune gătindu-se de moarte.

A doua zi, aflând slujitorii că el însuşi este cel căutat, vrură să se ducă şi să spună stăpânului că nu l-au găsit pe cel osândit.

Însă Sfântul Foca îi rugă să nu îl cruţe:
- Cu nimic nu-mi veţi răsplăti binele ce v-am făcut eu, decât atunci când, dezlegându-mă din legăturile trupului, mă veţi trimite la doritul meu Hristos. O dragoste ca aceea a avea către Dumnezeu îmi este mai bună mie decât viaţa aceasta vremelnică.

Şi astfel rugând pe slujitori, luă cununa cea cu bună mireasmă a muceniciei. Pătimirea sa se petrecu pe la anul 320.

Frescă săvârșită în anul 1547 și aflată în Mănăstirea Dionisiu, Sfântul Munte Athos, Grecia

Trupul său fu îngropat în mormântul gătit de dânsul deasupra căruia mai târziu se ridică biserică în numele lui. Iar sfintele sale moaşte se arătară ca un izvor ce izvora neîmpuținată apă de minuni, căci unii primeau tămăduiri în boli, alţii mângâiere în necazuri, iar alţii ajutor în primejdii cu rugăciunile Sfântului mucenic Foca.

Şi nu numai în acea cetate a Sinopei, ci în toată lumea, pe pământ şi pe mare, tuturor celor ce cu credinţă chemau numele lui şi se încredinţau ajutorului şi rugăciunilor lui, se arăta mare făcător de bine şi ajutător grabnic în nevoie.

Sfântul Foca grădinarul, ocrotitorul marinarilor

Cei ce înoată pe mare aveau obicei a chema în ajutor pe Sfântul Foca, pentru că de multe ori li se arăta lor aievea: uneori noaptea, întâmplându-se să fie învăluire, îl

deştepta pe cârmaciul dormind lângă cârmă, alteori, se vedea singur că întinde pânzele, iară alteori se arăta stând pe partea dinainte a corăbiei şi socotind trecerea mării, sau se vedea umblând pe mare.

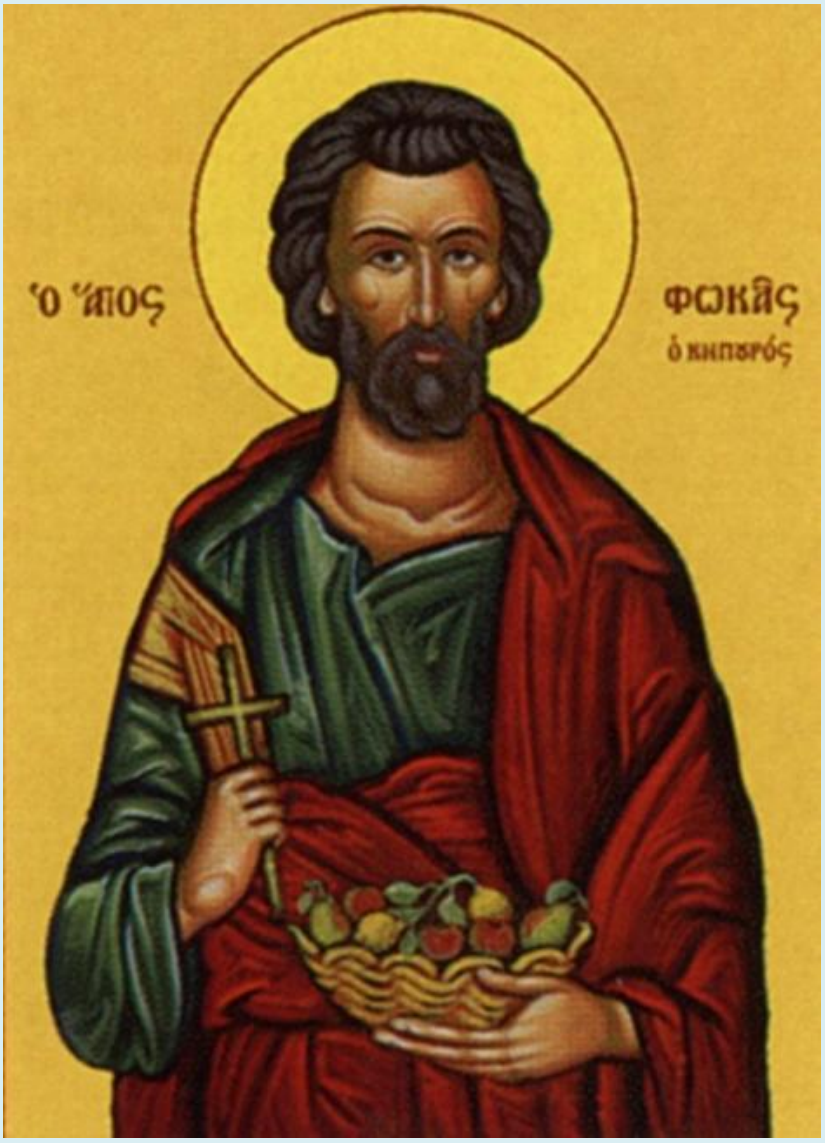

Era mărit numele Sfântului Foca în multe corăbii care pluteau pe Marea Neagră, pe Marea Adrianopolului şi pe ocean.

Şi cântecele acelea pe care obişnuiesc corăbierii a le cânta, le prefăcuseră ei în cântări de laudă Sfântului Foca, aşa încât în tot ceasul numele lui era în gurile oamenilor celor ce umblau pe mare în corăbii şi făceau lucrări pe ape, şi în odihna lor aveau pe Sfântul Foca, cel ce era acolo mereu.

Ei aveau o rânduială ca aceasta: când şedeau la masă sau la vreun ospăţ, deosebeau o parte din bucate şi din băutură Sfântului Foca. Dar de vreme ce nu putea să fie una ca aceea, adică să şadă cu dânşii sfântul la masă, să mănânce şi să bea, fiind fără de trup şi nevăzut, şi nu-i trebuia hrană sau băutură, unul dintre dânşii cumpăra acea parte de hrană a Sfântului Foca, iar preţul se punea într-un sipet anume. Şi aceasta o făceau în toate zilele: o parte din masa lor o hărăzeau sfântului şi, unul după altul, cumpărând acea parte, astăzi unul, mâine altul, începând de la cel dintâi, până la cel din urmă, partea aceea o cumpărau şi adunau preţul ei. Iar când soseau la un mal undeva, preţul acela ce se aduna din părţile cele vândute ale Sfântului Foca îl împărţeau săracilor, neputincioşilor, sărmanilor şi străinilor.

Şi se păzi acea rânduială între dânşii vreme de mulţi ani, până la acea vreme când vrăjmaşii Sfintei Cruci, prin voia lui Dumnezeu, pentru păcatele noastre luând toate părţile acelea, smeriră foarte mult sfânta credinţă, şi îi împuţinară pe creştini.

Cu toate acestea, şi acum Sfântul Foca, folositorul tuturor, nu încetează a ne ajuta nouă, celor ce înotăm pe marea lumii acesteia, în corabia cea de puţină vreme a vieţii noastre spre cerescul liman să îndreptăm plutirea noastră, prin rugăciunile sale cele pline de căldură.

Sursa: **https://sfintisiicoane.wordpress.com/tag/foca/**

Cătălin Acasandrei - Să ne temem de Ilie-Pălie și Foca? Ce ne spune Biserica?

Cu siguranță că i-am auzit pe bunicii noștri spunând că, în aceste zile, nu trebuie să se săvârşească nici un fel de activitate și că mânia divină se va abate imediat asupra celui care nu le cinsteşte. În realitate, aceste afirmații sunt născute din veșnicele superstiţii populare care nu au nimic în comun cu tradiţia bisericească.

Ilie-Pălie și Foca sunt două astfel de pseudo-sărbători în care oamenii nu lucrează, de frica bolilor sau a focului. Despre Ilie-Pălie, ținut pe 21 iulie, se spune că ar fi fratele, tatăl sau vizitiul trăsurii de foc a Sfântului Ilie. În popor există credința că toți cei care muncesc în această zi sunt „păliti” (loviți) chiar în ziua următoare de necaz sau boli grele.

În ceea ce-l privește pe Sfântul mucenic Foca, acesta a trăit în timpul împăratului Traian (98-117), fiind originar din orașul Sinope. Pamfil, tatăl lui, de meserie constructor de corăbii și mama sa, Maria, erau creștini. De aceea, conform Sinaxarului, încă din tinereţe, Sfântul Foca era plin de darul Duhului Sfânt: îi gonea pe diavoli din oameni şi tămăduia neputinţele.

În timpul unei persecuții împotriva creștinilor, declanșate de împăratul Traian, Sfântul mucenic Foca a fost prins și supus torturilor și, în cele din urmă, a primit moarte martirică.

Sfintele sale moaște au fost mutate din Sinope la Constantinopol, în ziua de 23 iulie 403 sau 404.

Deși ziua de 23 iulie nu este trecută în calendar cu cruce roșie, în lumea satului oamenii o țin, pentru a se apăra de foc. Bătrânii spun că Foca pedepseşte cu arşiță şi grindină, în cazul în care sărbătoarea nu se cinstește și, de aceea, în această zi nu se aprinde focul şi nu se coace pâine în cuptor.

Tradiția spune că Sfântul Foca umblă prin cer într-un car de foc, purtând în mână un bici care arde, așteptând cu nerăbdare ziua pomenirii sale. De aceea, Dumnezeu îi spune de ea abia când aceasta a trecut, pentru ca el să nu pârjolească pământul.

Ne întrebăm, așadar, cum să ne raportăm la aceste pseudo-sărbători? Un răspuns relevant în găsim într-un articol publicat în anul 1907 în revista „Biserica Ortodoxă Română", buletinul oficial de informare a clerului şi a credincioşilor cu privire la activitatea Sfântului Sinod al Bisericii noastre, în care se precizează următoarele: *„Deoarece mulţi săteni ţin încă şi astăzi obiceiuri şi sărbători idoleşti, cu toate că ierarhii Bisericii dintotdeauna n-au încetat a sfătui pe creştinii noştri să se ferească de ele. Însuşi Sfântul Sinod al Sfintei noastre Biserici autocefale ortodoxe Române a votat, în şedinţa din 29 mai anul 1874, un regulament împotriva sărbătorilor de origină idolatră. Acest regulament, promulgat în 3 iulie 1874, cuprinde mai întâi sărbătorile bisericeşti şi naţionale ce tot creştinul ortodox român e dator a ţinea, apoi dispune la art. 3 următoarele: Orice alte sărbători superstiţioase precum: Joile după Paşti, Rusăliile, Ilie Pălie, Foca, Pintilie Călătorul, Răpotinul, Drăgaica, Paparuda, Circovii, Filipii, Chirică Şchiopul, sunt oprite a se serba, ca nişte rămăşiţe din timpul idolatriei şi care nu aduc nici un folos sufletesc, ci numai pagube celor ce le serbează, împiedecându-i de la lucrări folositoare şi dând prilejul la petreceri deşarte şi vătămătoare. Preoţilor le recomandăm a sfătui pe enoriaşi de a părăsi asemenea sărbători păgâneşti, care nu sunt potrivite cu demnitatea de creştin şi cu învăţăturile Sfintei Evanghelii şi ale Bisericii".*

De altfel, știm că Biserica Ortodoxă a condamnat mereu superstiţiile şi obiceiurile păgâne. Spre exemplu, canonul 62 de la Sinodul din Trulan (692) subliniază faptul că praznicele și datinile păgânești trebuie să fie scoase din viețuirea credincioşilor, urmând ca cei care vor încălca această dispoziție să fie caterisiți sau afurisiți: *„De aceea, cei care de acum înainte s-ar apuca să facă ceva din cele zise mai înainte, după ce au fost puşi în cunoştinţă, poruncim ca aceştia, dacă ar fi clerici, să se caterisească, iar dacă ar fi laici, să se afurisească".*

Astfel, urmând și îndemnul Sfântului apostol Pavel, care ne spune că omul credincios nu poate fi şi superstiţios - „Ce învoire este între Hristos şi Veliar sau ce parte are credinciosul cu necredinciosul?” (II Corinteni 6, 15) - înțelegem că greșim acordând o importanță deosebită acestor tradiții și credințe populare în detrimentul celor statornicite de Biserică, iar această atitudine nu este doar departe de duhul creștin, ci are și un conținut contrar mărturisirii și vieţuirii ortodoxe autentice.

Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Stavronikita

Un odor de mare preţ este şi icoana mozaic a Sfântului Nicolae, datând din secolul al XIV-lea, ce este aşezată spre închinare în Katholikon.

La Mănăstirea Stavronikita se păstrează părticele din Sfintele moaşte ale Sfintei Ana, ale Sfântului Ioan Botezătorul, ale Sfinţilor 20000 de mucenici din Nicomidia, ale Sfinţilor sfinţiţilor mucenici Foca şi Haralambie, ale Sfinţilor mucenici Trifon, Hristofor, ale Sfântului Ioasaf, împăratul Indiei, ale Sfinţilor marilor mucenici Pantelimon şi Artemie, ale Sfintei muceniţe Parascheva, ale Sfântului noului mucenic Luca şi ale Sfântului Arsenie Capadocianul.

Un odor de mare preţ este şi icoana mozaic a Sfântului Nicolae, datând din secolul al XIV-lea, ce este aşezată spre închinare în Katholikon. Această icoană a fost descoperită în mrejele pescarilor mănăstirii, iar atunci când a fost scoasă din mare avea lipită de fruntea sfântului, în locul unde astăzi se vede o rană, o scoică. După ce scoica a fost dezlipită de pe icoană, a început să curgă sânge. Scoica se păstrează într-o cutiuţă de argint, iar deasupra ei se află scrise în slavoneşte stihurile cântării „Cuvine-se cu adevărat”. Acest mozaic are aproximativ 30 de centimetri în lăţime şi peste 30 de centimetri în înălţime şi îl înfăţişează pe Sfântul ierarh Nicolae, ocrotitorul bisericii.

În tezaurul mănăstirii se păstrează şi o broderie dăruită de boierul şi poetul Ienăchiţă Văcărescu şi de soţia sa, Ecaterina, iar în bibliotecă, alături de 171 de manuscrise (dintre care, multe pe pergament şi altele bogat ornamentate), se regăseşte Rânduiala liturghiei pe glasuri scrisă de Dumitraşcu din Ţara Românească, la 1705.

Biblioteca mănăstirii adăposteşte 58 de manuscrise pe pergament, din secolele XI-XIII, două manuscrise pe mătase şi 109 pe hârtie, din secolele XIV-XIX, precum şi câteva sute de cărţi vechi tipărite.

Odoarele Mănăstirii Mega Spileo (galerie foto)

Moaştele Sfinţilor:

- Sfântul mare mucenic Mina,
- Sfântul sfințit mucenic Haralambie,
- Sfântul mucenic Nicolae din Corint,
- Sfântul apostol întâiul mucenic și arhidiacon Ștefan,
- Sfântul mare mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință,
- Așezarea moaștelor Sfântului mare mucenic Gheorghe în Lida,
- Sfântul mare mucenic Teodor Tiron,
- Sfântul mare mucenic Procopie,
- Sfântul mucenic Trifon,
- Sfântul apostol Timotei,
- Sfântul ierarh Vlasie, episcopul Sevastiei,
- Sfântul mare mucenic Artemie,
- Sfântul mare mucenic și tămăduitor Pantelimon,
- Sfântul ierarh Miron, episcopul Cretei,
- Sfântul sfinţit mucenic Ierotei, episcopul Atenei,

- Sfântul ierarh Grigorie, episcopul Nissei,
- Sfânta cuvioasă muceniță Paraschevi din Roma,
- Sfântul ierarh Cosma, episcopul Maiumei,
- Sfânta mare muceniță Varvara,
- Sfântul sfințit mucenic Foca, episcopul de Sinope, aducerea moaștelor Sfântului sfințit mucenic Foca,
- Sfântul ierarh Eustatie, arhiepiscopul Antiohiei,
- Sfântul mucenic Platon,
- Sfântul mucenic Agatanghel,
- Sfântul ierarh Chiril, arhiepiscopul Alexandriei,
- Sfântul ierarh Ioan cel milostiv, patriarhul Alexandriei,
- Sfântul ierarh Chiril, arhiepiscopul Alexandriei,
- Sfântul cuvios Efrem Sirul,
- Sfântul cuvios Macarie Egipteanul,
- Sfântul mucenic Teoctist,
- Sfântul apostol Andrei, cel întâi chemat, ocrotitorul României,
- Sfântul ierarh Vasile mărturisitorul, episcopul Pariei,
- Sfântul mucenic Leontie,
- Sfântul mucenic Agatonic,
- Sfântul sfințit mucenic Policarp, episcopul Smirnei,
- Sfântul cuvios Pahomie,
- Sfântul mucenic Iachint,
- Sfântul mucenic Elefterie Persul,
- Sfântul mare mucenic Iacob Persul,
- Sfântul sfințit mucenic Ignatie Teoforul, episcopul Antiohiei,
- Sfântul cuvios Gheorghe Hozevitul,
- Soborul Sfântului proroc Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul Domnului,
- Sfântul ierarh Donat, episcopul Evriei,
- Sfântul cuvios Gheorghe de la Maleon,
- Sfântul mare mucenic Mercurie,
- Sfântul ierarh Partenie, episcopul Lampsacului,
- Sfântul Antim din Chios,
- Sfânta mare muceniță Marina,
- Sfinții mucenici Rafael, Irina și Nicolae din Insula Lesvos,
- Sfântul Macarie Notara, episcopul Corintului,
- Sfântul ierarh Nectarie Taumaturgul de la Eghina,
- Sfântul mare mucenic Teodor Stratilat, aducerea moaștelor Sfântului mare mucenic Teodor Stratilat,

- Aducerea moaștelor Sfinților mucenici Doctori fără de arginți Chir și Ioan, Sfântul doctor fără de arginți, făcătorul de minuni, Chir, Sfântul doctor fără de arginți, făcătorul de minuni, Ioan,
- Sfânta cuvioasă Eufrosina de la Mega Spileo,
- Sfântul cuvios Simeon de la Mega Spileo,
- Sfântul cuvios Teodor de la Mega Spileo

Moaştele Sfinţilor Mina, Haralambie, Nicolae cel nou şi o părticică din capul Sfântului arhidiacon Ştefan

Moaştele Sfinţilor Mina, Haralambie, Nicolae cel nou şi o părticică din capul Sfântului arhidiacon Ştefan

Capul şi mâna dreaptă a Sfintei Eufrosina de la Mega Spileo

Moaştele Sfinţilor Gheorghe, Teodor Tiron, Haralambie, Procopie, Trifon şi Timotei

Moaştele Sfinţilor Vlasie, Procopie, Teodor Tiron, Gheorghe, Artemie, Haralambie, Pantelimon, Trifon şi Serafim

Cinstitele capete ale Sfinţilor Simeon şi Teodor, ctitorii Mănăstirii Mega Spileo

Moaştele Sfinţilor Miron, Ierotei al Atenei şi Grigorie al Nyssei

Moaştele Sfinţilor Parachevi, Cosma, Varvara, Trifon, Pantelimon, Foca, Haralambie şi Evstatie

Mâna stângă a Sfântului Haralambie

Moaştele Sfântului Trifon, Platon, Procopie, Pantelimon şi Agatanghel

Cinstitul cap al Sfintei Varvara

Moaştele Sfinţilor ierarhi Chiril, Ioan cel milostiv şi Atanasie

Moaştele Sfântului Efrem Sirul, Macarie Egipteanul şi Teoctist mucenicul

Moaştele Sfinţilor Andrei, Vasile de Neofanus, Cuvios Leontie din Ahaia, Agatonic, Olimpias din Mitilini, Cuvios Pahomie şi zpostol Artema, părticele din moaştele Sfinţilor 70 de mucenici din Hios

Moaştele Sfinţilor Policarp, Iachint, Elefterie, Ignatie Teoforul şi Iacov Persul

Moaştele Sfinţilor Paraschevi, Gheorghe Hozevitul, Ioan Botezătorul, Donat de Paramithias, cinstitul cap al Sfântului Gheoghe al Ciprului, Trifon şi Mercurie

Moaştele Sfinţilor Miron, Partenie şi Evstatie

Moaştele Sfinţilor doctori fără de arginţi Kir şi Ioan

Moaştele Sfinţilor Antim, Marina, Pantelimon, Rafail, Macarie Notara al Corintului şi Nectarie al Pentapolei

Palmele Sfinţilor Teodor Tiron şi Teodor Stratilat

Icoane

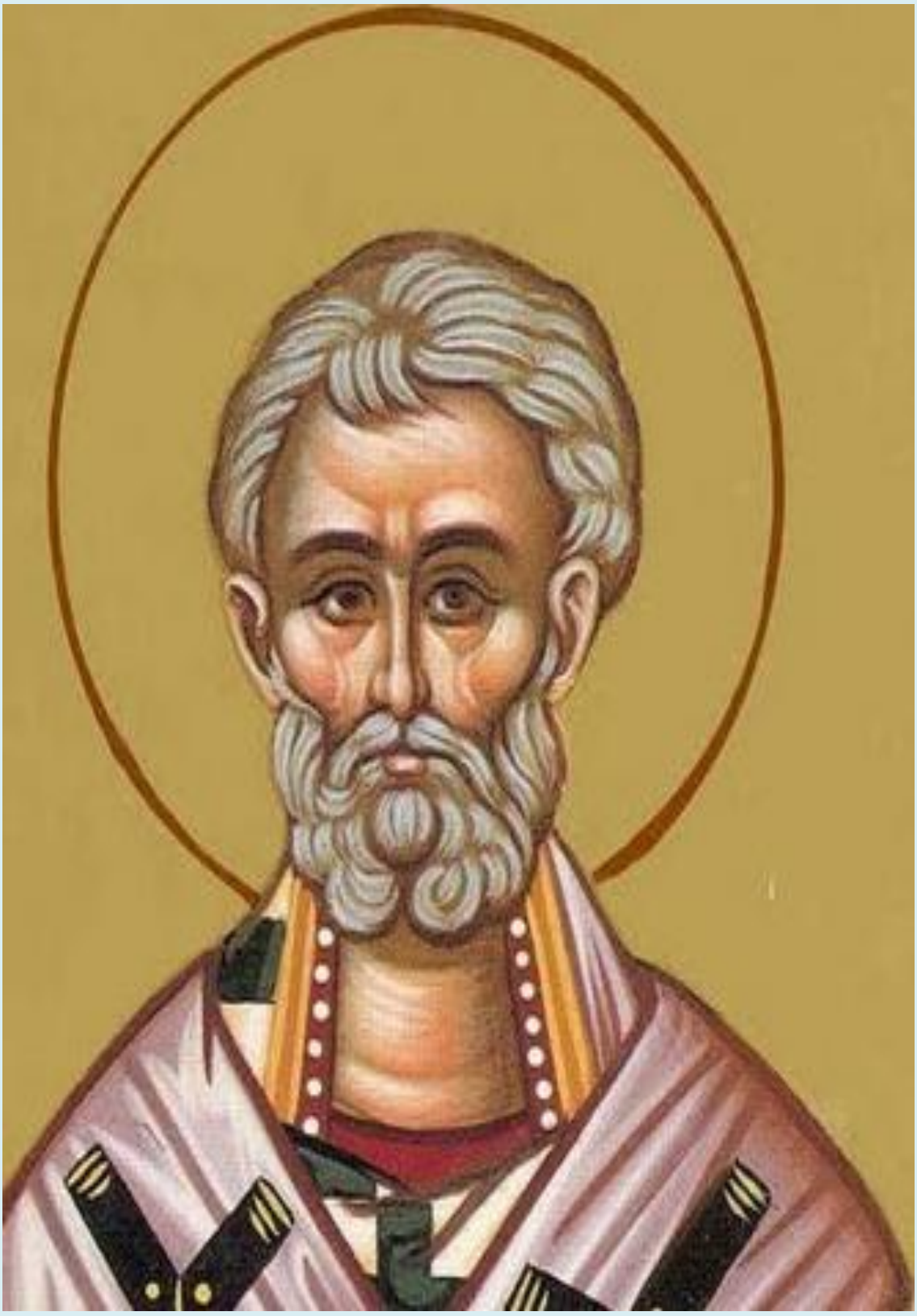

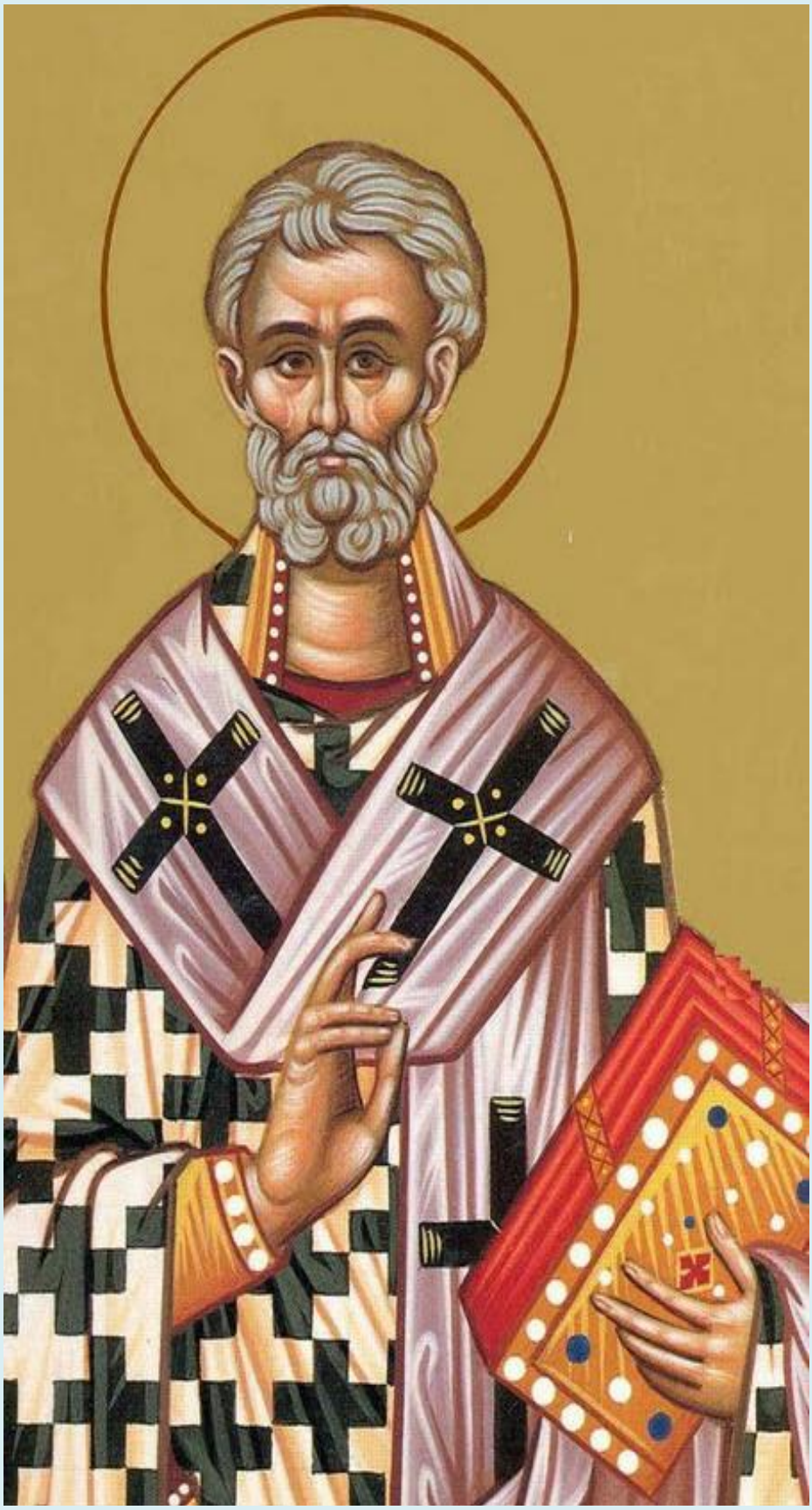

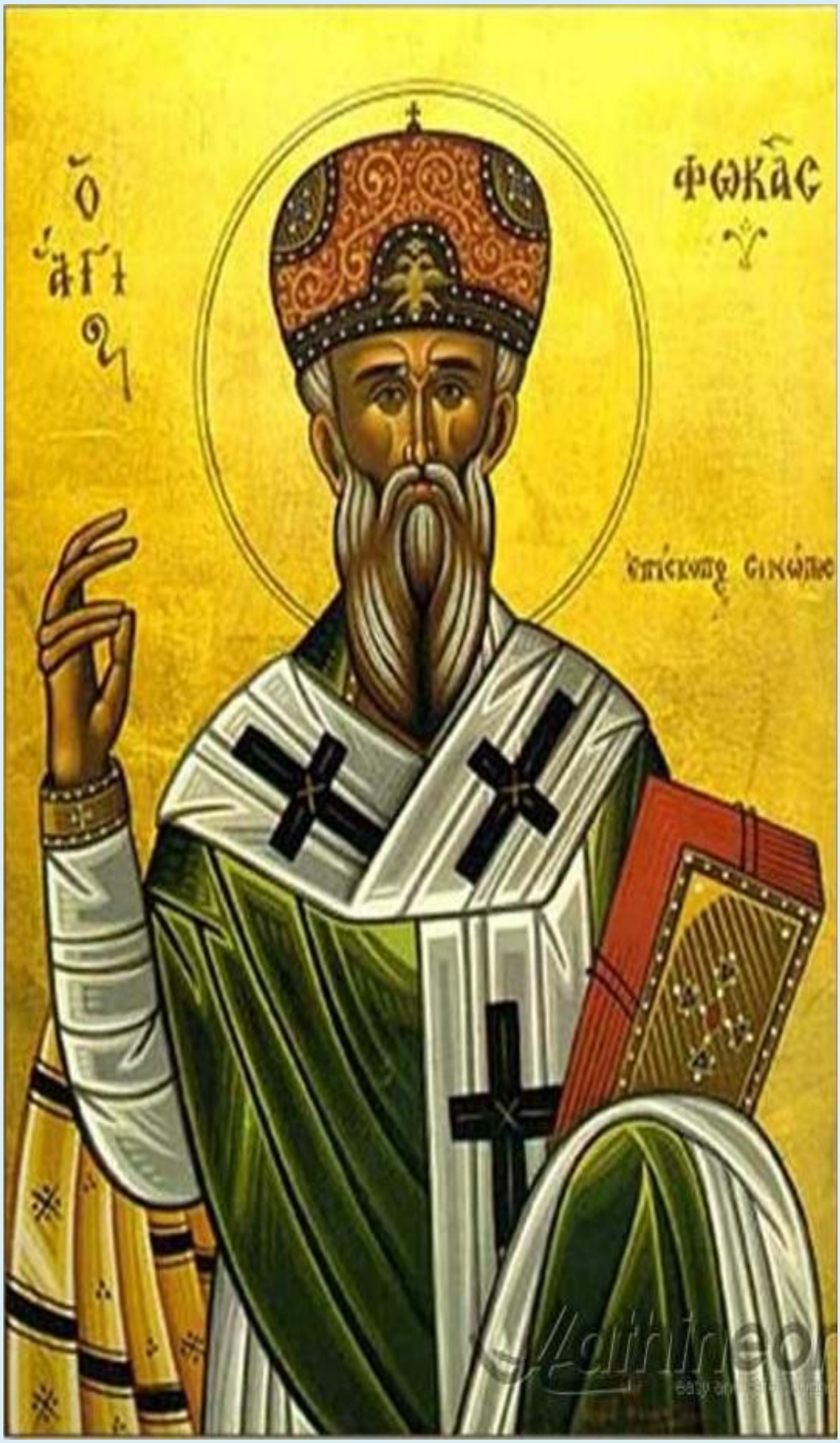
Ὁ ἅγιος
ΦΩΚΑΣ
ἐπίσκοπος Σινώπης

Ὁ Ἅγιος
Φωκᾶς
Ἅγιον Ὄρος

Ὁ Ἅγιος
ΦΩΚΑΣ

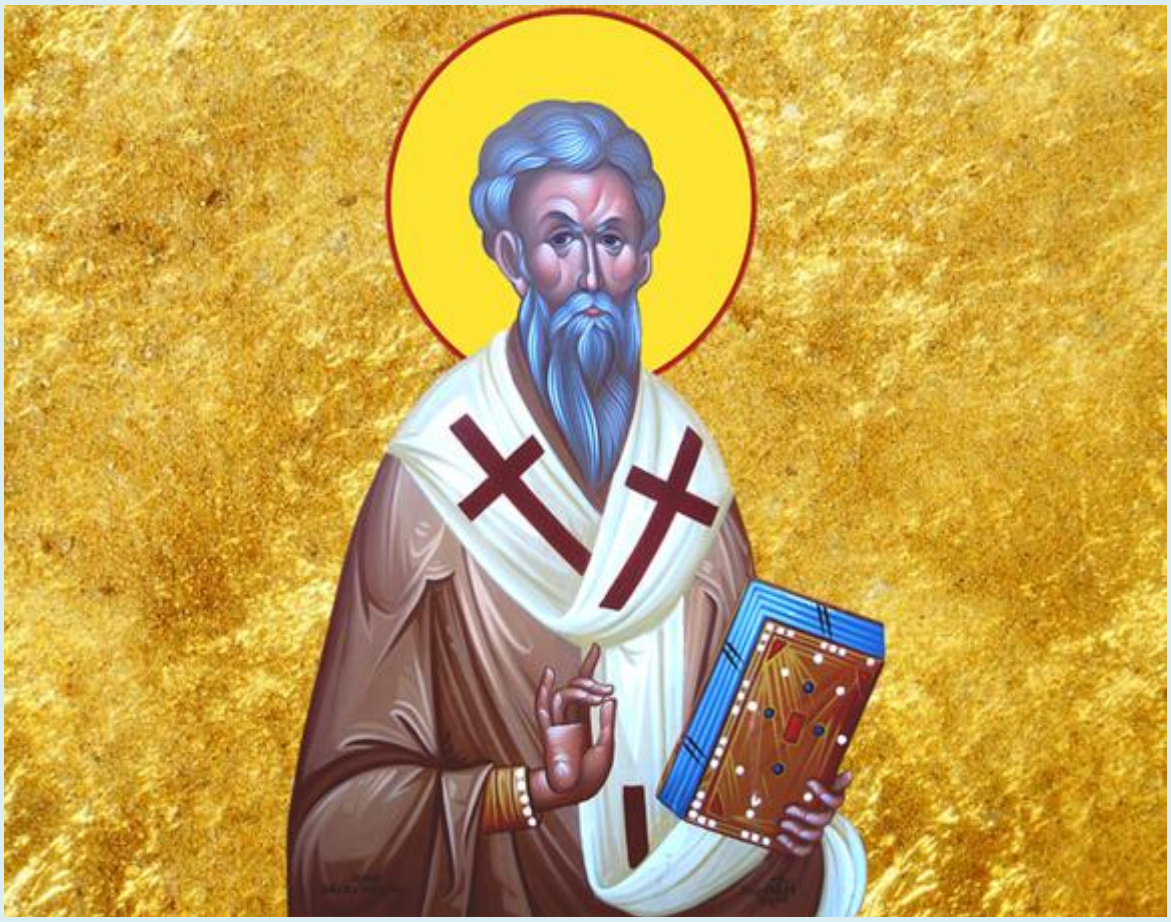

DOXOLOGIA.ro
Sf. Sf. Mc.
Foca
Episcopul de Sinope

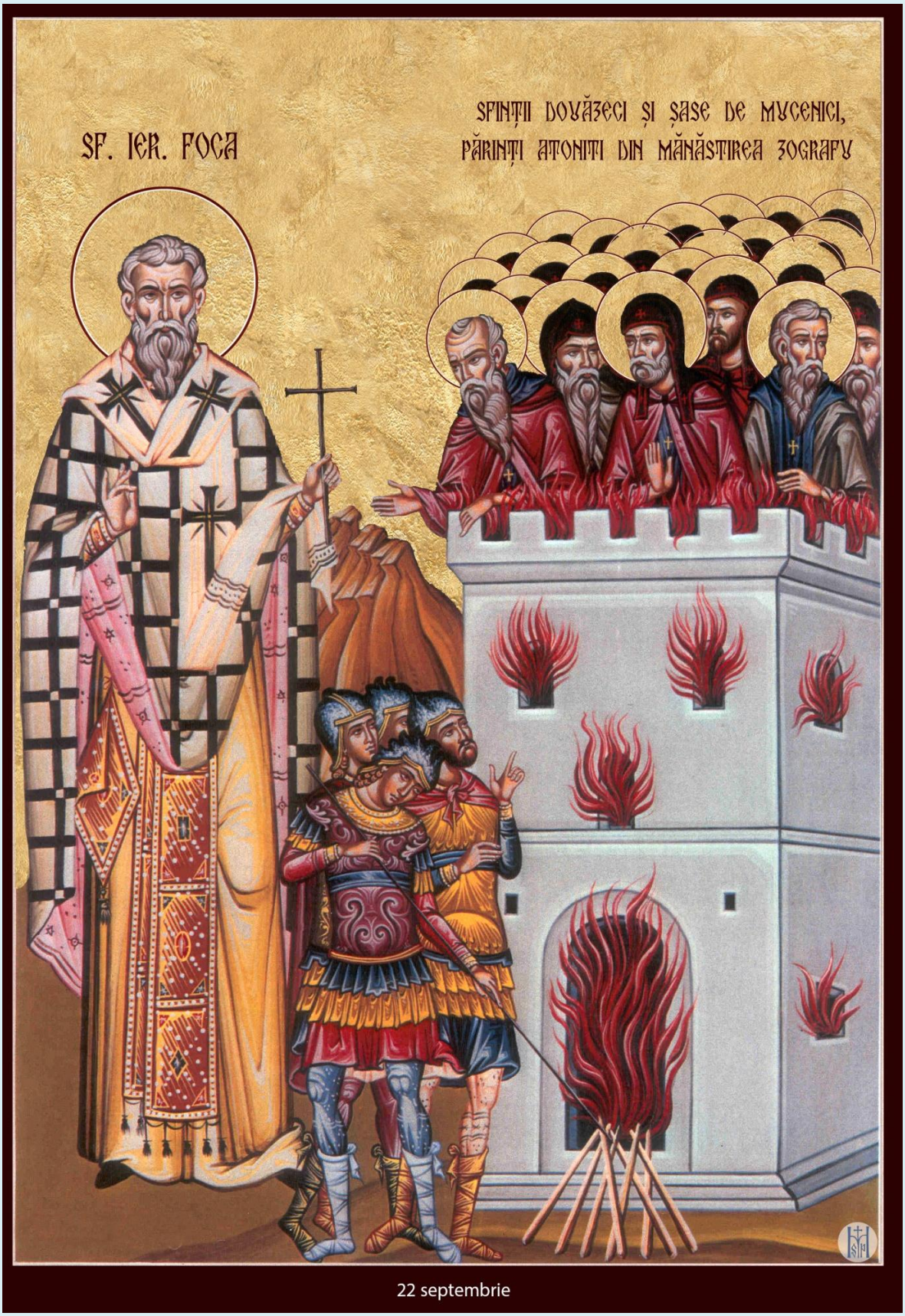

22 septembrie

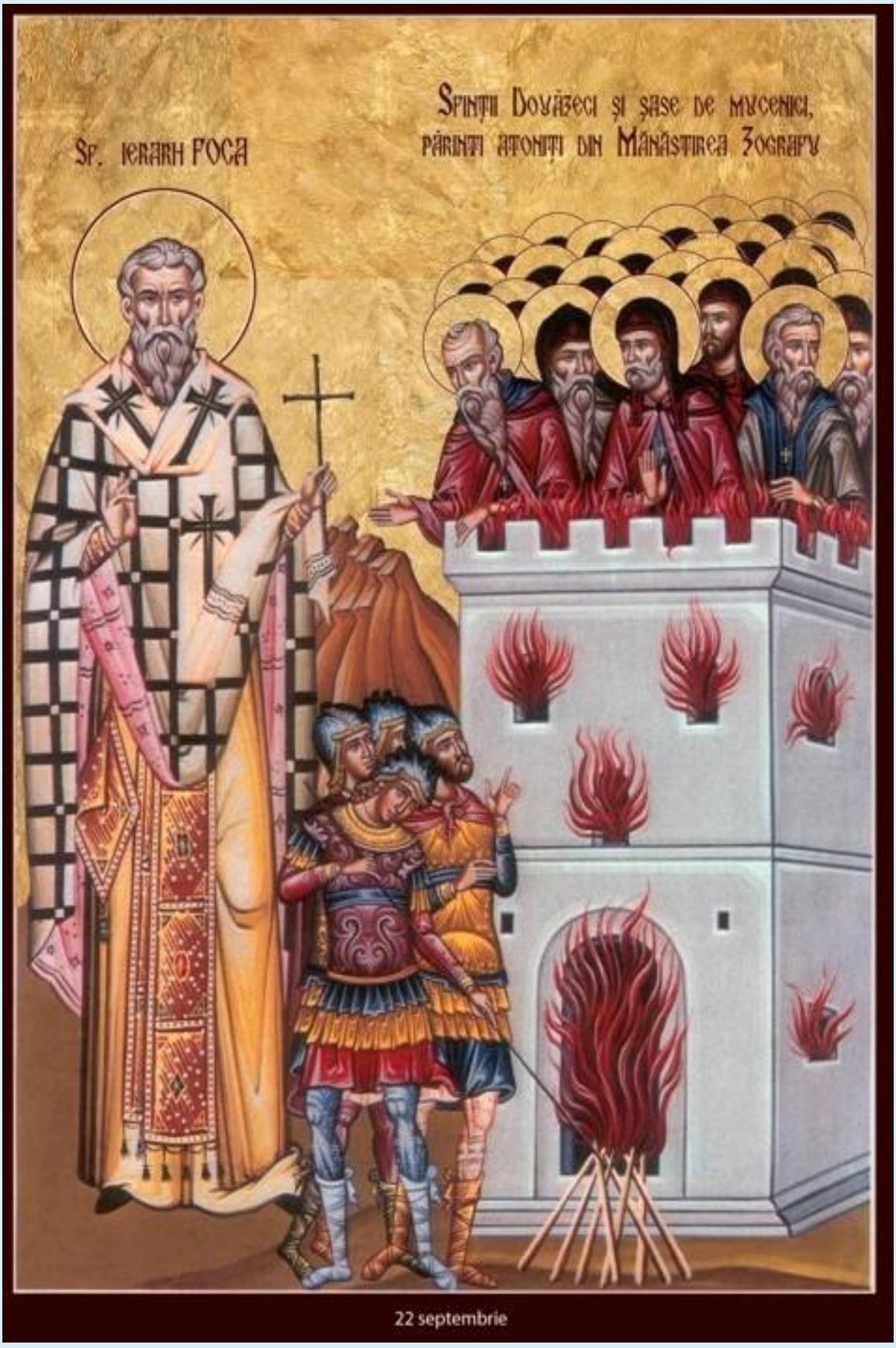

22 septembrie

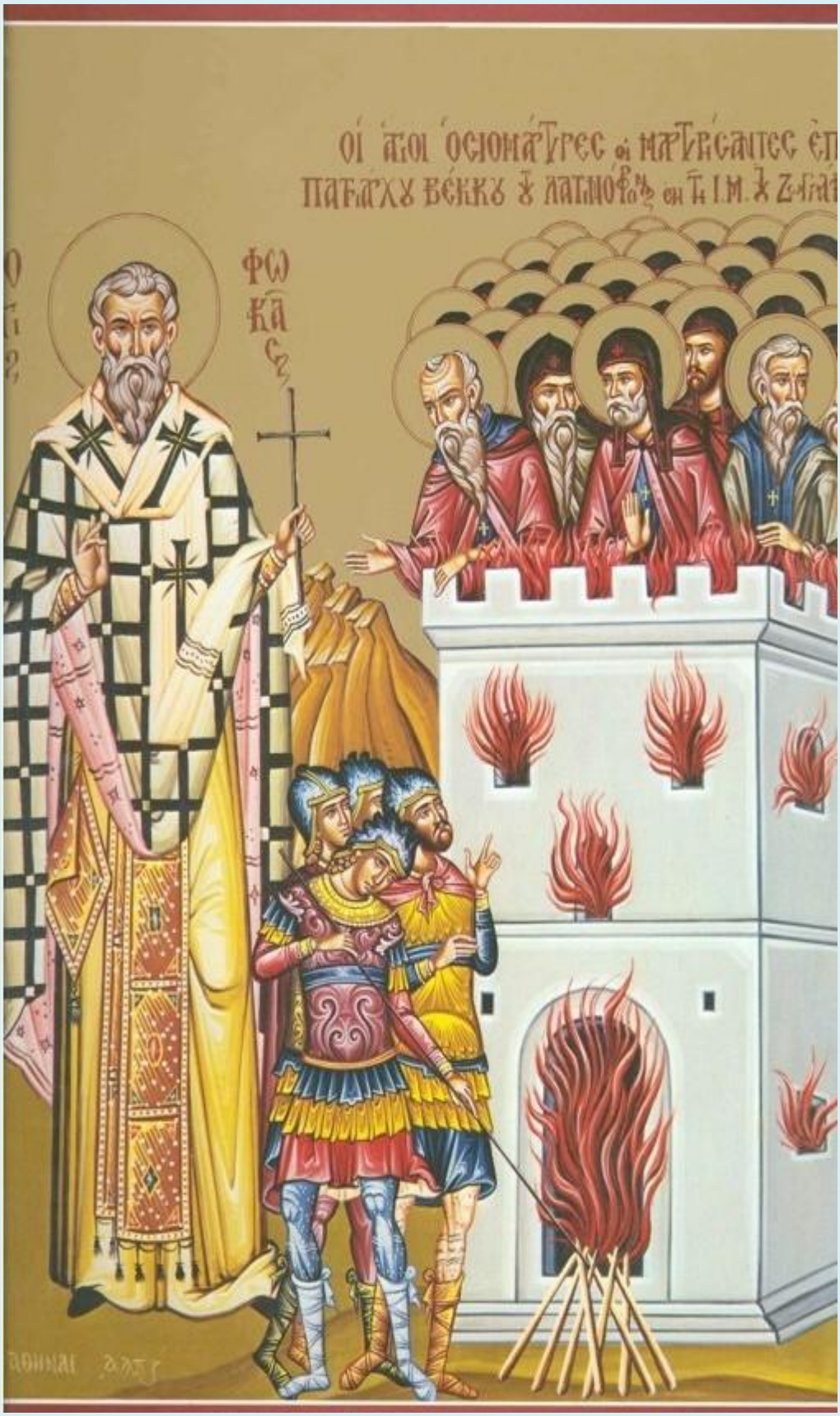

ΙΕΖΕ
ΚΙΗΛ
Ο ΑΓΙΟΣ ΦΩΚΑΣ
Ο ΑΓΙΟΣ ΒΙΤΑΛΙΟΣ

23 iulie

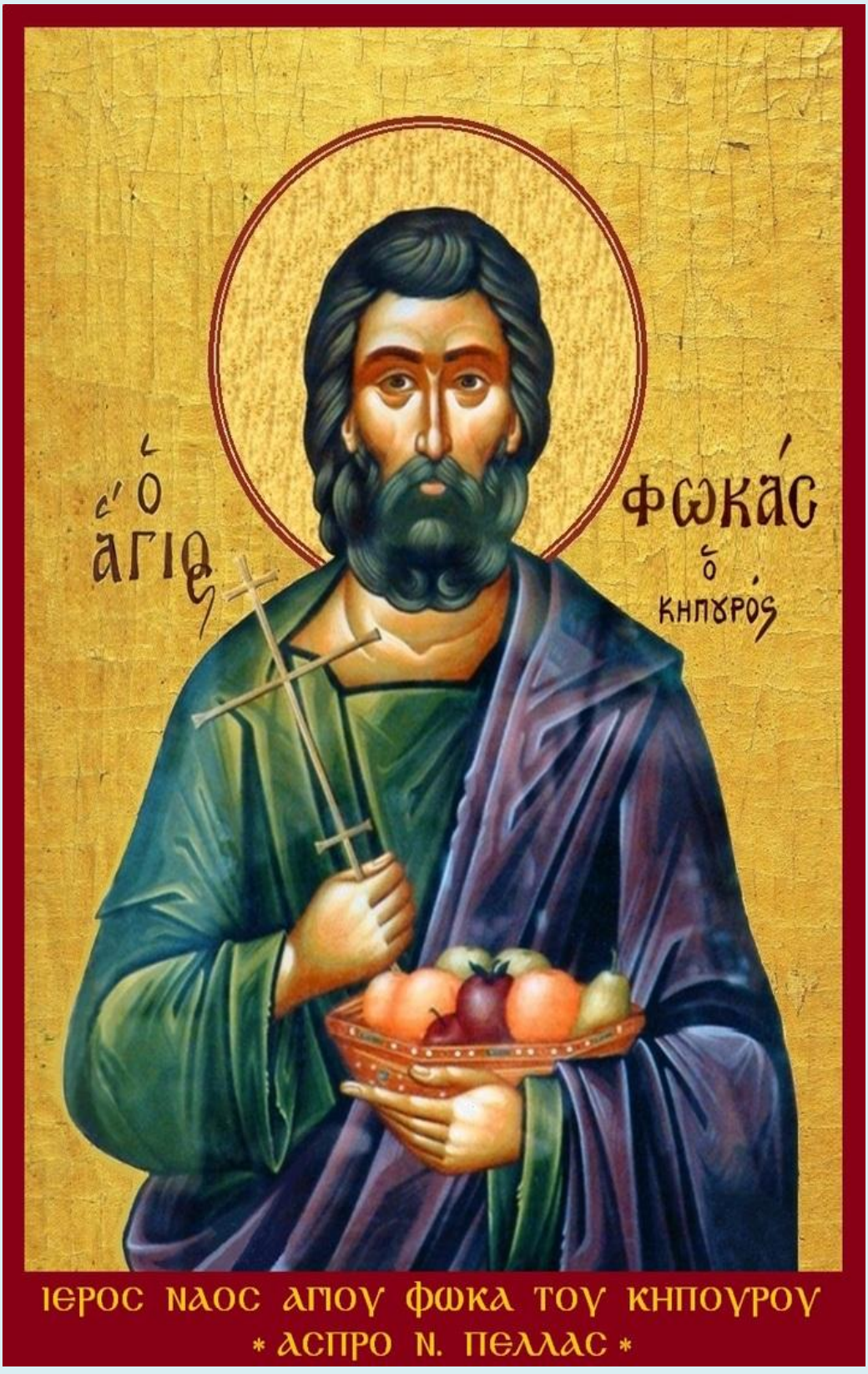

Sfântul mucenic Foca, grădinarul

Sfântul mucenic Foca, grădinarul

6 sfinți care îi ajută pe agricultori

SF. MC. TRIFON

PENTRU PROTECȚIA GRĂDINILOR, VIILOR ȘI LIVEZILOR

SF. IER. MODEST

PENTRU SĂNĂTATEA ANIMALELOR DOMESTICE

SF. M. MC. GHEORGHE

PENTRU PROTECȚIA RECOLTELOR

SF. PROROC ILIE

PENTRU ADUCEREA PLOILOR

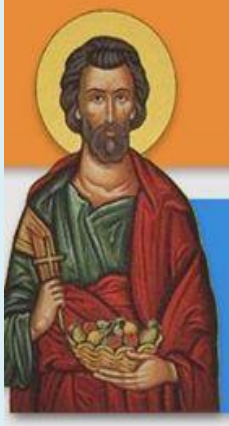

SF. MC. FOCA

PENTRU PROTECȚIA GRĂDINILOR

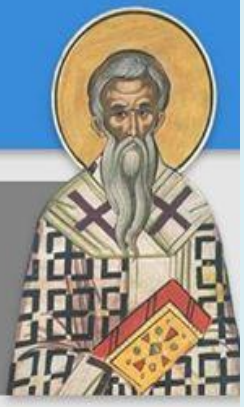

SF. IER. AMBROZIE

PENTRU OCROTIREA APICULTORILOR ȘI A ALBINELOR

BASILICA.RO

Tropar la Sărbătoarea Aducerii moaştelor Sfântului Sfinţit Mucenic Foca

23 Iulie - Glasul 4

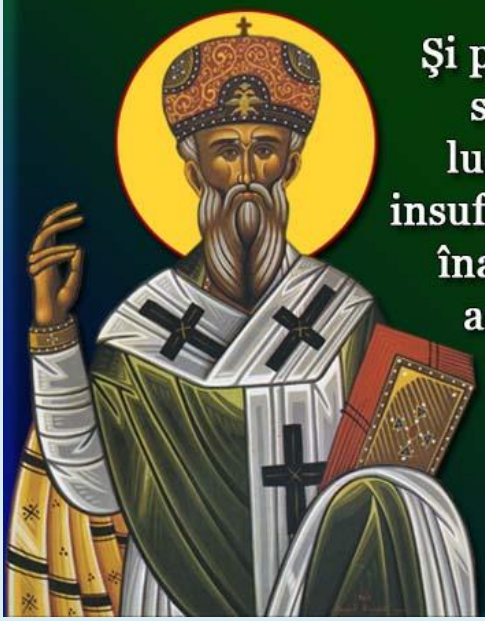

Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţa răbdând până la sânge Sfinţite Mucenice Foca, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

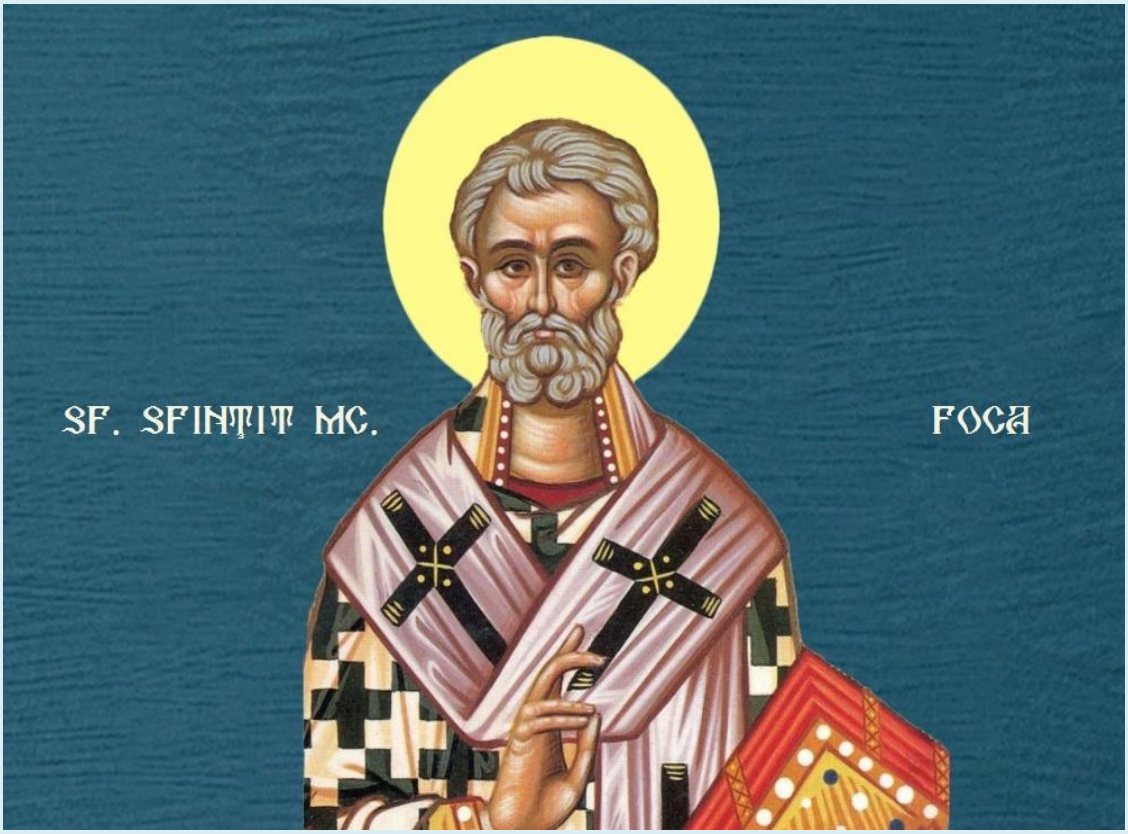

Troparul Sfântului Sfintit Mucenic Foca, Episcop de Sinope

22 Septembrie - Glasul 4

Si părtas obiceiurilor si următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învătând si cu credinta răbdând până la sânge Sfintite Mucenice Foca, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

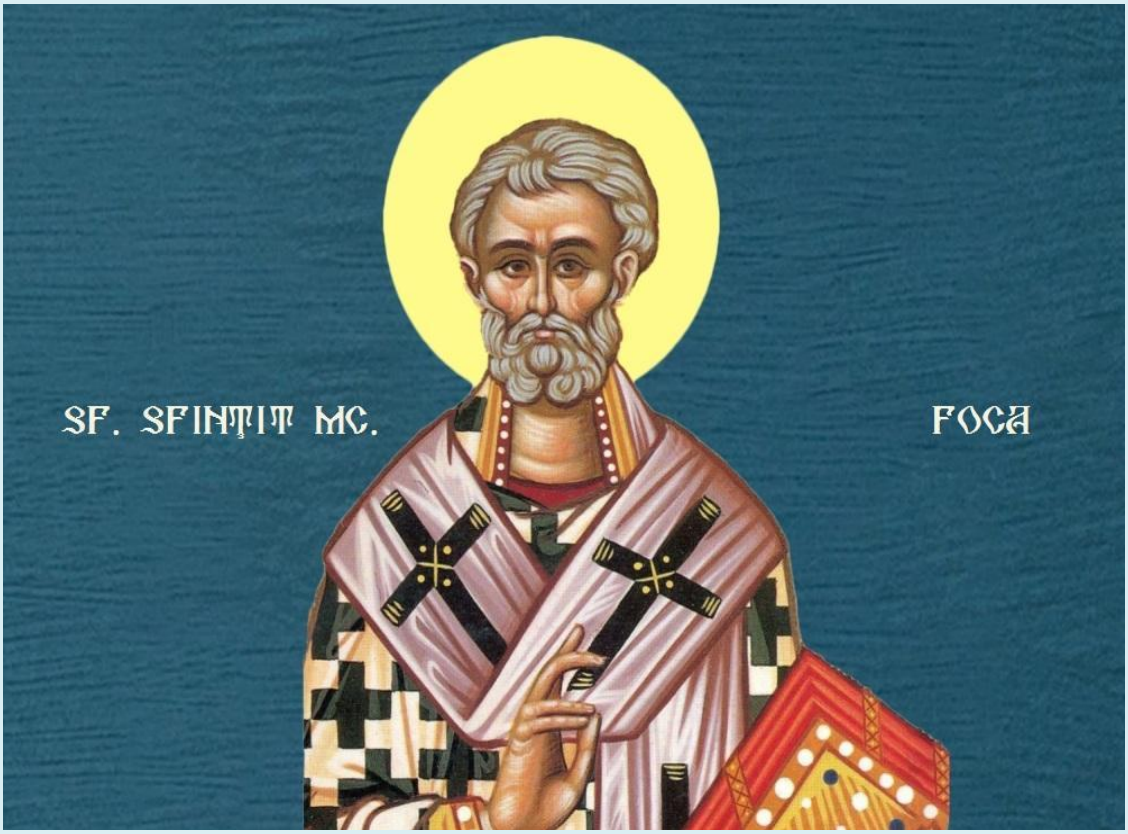

Bucură-te, Sfinte sfinţit mucenic Foca, episcop din Sinope!